

T_R

Nr. 3- 1983 årg. 3

Pris kr. 12,00

Abonnement 4 stk. kr. 40,00

FI's medlemsorgan

ISSN 0333 - 4805

Tid og Rom

FI's forlag

HOVEDADMINISTRASJON, BIBLIOTEK OG TR RED.

Fremmedvitenskapelig Informasjon
Storgata 10B
3200 Sandefjord

REDAKSJONELT

TR redaksjonen er for tiden inne i en svært aktiv periode. Vi har motatt en mengde hyggelige brev fra våre lesere, som det dessverre tar en del tid å besvare. Vi håper derfor på tålmodighet fra våre abonnenter i denne sammenheng. Svar kommer.

Ved siden av besvarelse av brev, samt ordinært redaksjonelt arbeide, er det igang et aktivt planleggingsarbeid for neste års utgaver av TR, der vi bl.a. vil øke sideantallet noe, og forsøke å få litt farge-trykk inne i bladet. I samarbeid med Einar Larsen, har den øvrige del av redaksjonen planer om å avansere oppsettet ytterligere i 1984, for å gjøre bladet ennå mer avansert og variert.

Vi har i dette nummer skaffet til veie mer astronomisk stoff, og fortsetter å informere våre medlemmer om parapsykologi bl.a. via Tore Fredriksens artikkel som forøvrig har fått svært god kritikk av mange lesere.

Det er imidlertid svært få som gir tydelig uttrykk for at de ønsker å få sine brev på trykk under leserbrevspalten. Det er kanskje mange som har ment å sende oss slike brev, men glemt å merke dem "leserbrev". Dette er imidlertid avgjørende, for at redaksjonen skal gjøre plass til

lesernes manuskripter i bladet.

En annen sak er at sikkert mange av våre medlemmer har personlige teorier og tanker som kan egne seg godt som manuskripter til "Filosofiske betraktninger". Vi håper at flere tar pennen fatt og sender oss slike innlegg. Det er selvfølgelig anledning til å kommentere og diskutere slike innkommende innlegg under samme overskrift. Ved innsendelse av manuskript til "Filosofiske betraktninger, vil vi gjerne ha et foto av deg vedlagt.

INNHold

Artikkel	Side
UFOproblematikken	1
Parapsykologi - Spekulasjon og kritikk	6
Parapsykologiens stilling	12
Bokomtale	13
Titan - Saturnsystemets eventyrverden	14
Filosofiske betraktninger	19
Dobbel nærkontakt i Polen	20
Uri Geller - hva skal vi tro om han?	23
Leserbrev	27
LMC X-3 - kan være et svart hull	28
Rapportnytt lokalt	30
Rapportnytt globalt	34

I REDAKSJONEN

Einar Larsen
Grethe Tormassy
Geir-Vidar Eliassen

ETTERTRYKKING

TR-artikler, illustrasjoner og fotografier, kan ettertrykkes ved skriftelig tillatelse.

DESIGN OG ILLUSTRASJONER

Layout, oppsett og sammtlige TR-illustrasjoner:
Einar Larsen

OMSLAGSILLUSTRASJON

Saturn sett gjennom en hypotetisk åpning i Titans skydekke. I forgrunnen, en aktiv vulkan.

UFO PROBLEMATIKKEN

Av Sigurd Rønning

Det er blitt påstått at det er ubegripelig, meningsløst og ulogisk at UFO-nautene ikke tar (oftere) kontakt med oss jordmennesker, og at det dermed er grunn til å trekke i tvil om vi i det hele tatt får besøk fra det ytre rom. Det er sant nok at mye av det UFO-nautene foretar seg, og ikke foretar seg, som fortoner seg ulogisk, meningsløst, urimelig og ubegripelig utfra jordisk tankegang har en slik virkning på de fleste av oss. Da skal man imidlertid være oppmerksom på det faktum at det er mye av det som ellers skjer på jorden, blandt mennesker, deres teknologi og samfunn, som er såpas komplisert at det ville ha fortønet seg meningsløst og ubegripelig om vi ikke hadde visst bedre. Dessuten skjer det til stadighet at man tar andre menneskers tanker og handlinger for å være absurditeter, for så å bli konfrontert med den kjensgjerning at de har en helt naturlig og logisk forklaring, ja, at de faktisk kan vise seg å være beget intelligente, og at de nettopp derfor ble tatt for å være absurditeter. Dette burde mane til fordomsfrihet og ettertanke. Dette bør man blandt annet ha for øye når man blir konfrontert med noe muntlig eller skriftlig som man ikke umiddelbart forstår, det være seg i høker, magasiner, aviser, brev, i samtaler, etc. Det er også mye av det menneskene foretar seg som må fortone seg meningsløst for dyr, trolig mesteparten av det vi foretar oss, p.g.a. dyrenes mindre fatteevne og kommunikasjonsevne med oss. Er det da ikke annet enn hva man må forvente, at mye av det UFO-nautene, som

i de fleste tilfeller må formodes å være langt mer intellektuelt utviklet enn oss og som dermed på mange områder må ha helt andre verdinormer enn oss - fortøner seg meningsløst, ulogisk og ubegripelig for oss mennesker, som blir de rene idioter og imbesiller, i sammenligning? Årsakene til at de fleste UFO-nauter ikke tar kontakt med oss, kan tekes å være mange: 1) Vi er for uintelligente (for lite intellektuelt utviklet) i forhold til dem til at de finner det hensiktsmessig, utbyttegivende, meningsfullt og dermed bryet verd å ta kontakt med oss. 2) De vet mesteparten om menneskene og livet på jorden, p.g.a. høyt utviklede parapsykologiske evner, derfor forsøker de kanskje å gjøre noe med det som skjer på jorden, ved å smugle inn sine egne blant oss, hvilket er blitt påstått å skulle finne sted. 3) Frykt kombinert med uvilje mot å benytte våpen til beskyttelse. Denne eventuelle frykten kan være forståelig utfra det faktum at de fleste UFO-nauter er meget småvokste. En legemshøyde som ofte går igjen er 1,2m.

BESØKSTEORIEN

Etter min mening er det hevet over en hver rimelig tvil at vi får besøk av utenomjordiske intelligenser. Det er først og

fremst følgende tolv forhold som viser dette: 1) UFOer og UFOnauter er blitt observert av kompetente og høyst troverdige vitner som leger, lærere politifolk, ingeniører, flyvere, astronauter, militære offiserer, politikere og vitenskapsfolk, deriblant astronomer. 2) UFOer og UFOnauter er blitt observert av mange vitner samtidig, deriblandt også personer tilhørende gruppene nevnt foran, samt de fleste eller alle pasasjerene ombord i passasjerfly. 3) UFOer har etterlatt seg tydelige og vedvarende landingsmerker, som mange vitner objektivt har kunnet observere, og som påviselig ikke har oppstått av seg selv, og som mulig har kunnet stamme fra noen jordiske foreteelser eller noen jordiske fartøyer. Det dreier seg f.eks. om landingsmerker i snøen og fordypninger og brennemerker i bakken, deriblant merker med radioaktiv utstråling. 4) Det har p.g.a. UFOer, oppstått fysiske og psykiske innvirkninger på mennesker og dyr, f.eks. forbrenninger, prikking, knuter, blemmer, kuler og hevelser, merkelige flekker og betendelser i huden, videre håravfall, vekttap, skjelvetokter, lammelser, oppkast, hodepine tretthet, hukommelsestap, nærvøsitet, søvnløshet, svimmelhet og en del andre innvirkninger. 5) UFOer har virket inn på radioers, TV-apparaters, bilers og flys funksjoner, som er blitt midlertidig stanset, eller som har begynt og fuske. 6) UFOer har helt eller delvis avsvidd eller ødelagt trær. 7) Biler og andre kjøretøyer har p.g.a. UFOer skiftet farge og fått smadret front-ruten, hvor det i enkelte tilfeller ikke har vært en eneste glassbit igjen i rammen. 8) UFOberetninger er blitt fortalt under hypnose, hvor muligheten for at det kan forekomme løgn, oppdiktning og forvrengninger er praktisk talt, for ikke å si fulstendig utelukket. 9) UFOer er blitt observert på radar. 10) UFOberetninger, deriblandt med UFOnauter, er også blitt fortalt av en god del personer som tidligere har stilt seg sterkt tvilende eller avvisende til UFOenes eksistens, og som tildels har nølt i lang tid med å bringe sine opplevelser videre til andre, av frykt for å bli latterliggjort (at de likevel har gjort det, burde være et sterkt indisium, for ikke å si et rent bevis, for at opplevelsene er ekte), 11) UFOer har helt siden første verdenskrig vært observert i stort antall over hele kloden. Selv ved konservative beretninger

kan man slå fast at over 750000 UFOrapporter er innsamlet. Når man videre har funnet ut at bare 1/10 av hva som observeres rapporteres til myndighetene eller private UFOorganisasjoner, begynner man å ane størrelsesordenen av fenomenene. 12) UFOer og til og med noen få UFOnauter er blitt fotografert og/eller filmet. Noen av disse filmene og fotografiene ekthet kan ikke trekkes i tvil, ettersom deres ekthet er blitt klart og utvetydig påvist av sakkyndige eksperter.

Nå er det imidlertid de som tillater seg å betvile at det finnes intelligent liv på andre planeter. Deres tvil er fulstendig uberettiget, og er ikke uttrykk for annet enn dogmatikk. Med tanke på universets enorme antall planeter, må det anses som utelokket at vi mennesker er de eneste intelligente vesener i cosmos, bortsett fra aper, delfiner, spekkhoggere, osv. Noe annet er så vilt usannsynlig at man må se helt bort fra det, dersom man vil være intellektuelt redelig, og det bør man jo som kjent være.

Hvis vi beskjedent forutsetter at en stjerne av 100000 har kun en planet med intelligent liv, gir dette en million befolkede planeter bare i vår egen galakse melkeveien. Melkeveien som er en av anslagsvis 100 milliarder registrerte galakser.

Så har vi de som ikke utelokker eksistensen av utenomjordiske intelligenser, men som betviler eller utelukker muligheten av besøk, p.g.a. avstandene i universet. Også denne tankegangen er uberettiget. det må anses for temmelig sikkert at det finnes utenomjordiske sivilisasjoner som er oss teknologisk langt overlegene, og som har farkoster som tilbakelegger store romavstander på minimal tid. Ja, som kanskje til og med overskrider lyshastigheten. 3000000 km/sek. (Lyshastigheten er i teorien den maksimale hastighet, men det er ikke full vitenskapelig enighet om dette).

La oss forutsette at den nærmeste stjernen foruten solen, Alpha Centauri, har en befolket planet. Vi vet ingenting om hvorvidt dette er spesielt sannsynlig eller spesielt usannsynlig. Det ville være rent dogmatisk sludder å hevde noe annet. Alpha Centauri er 4,3 lysår borte. En farkost derfra som bruker lyshastigheten, vil med andre ord mruke "bare" 4,3 år på å komme hit. Er farten 150000 km/sek. vil fartøyet bruke 8,6 år osv. Med alle

bekvemmeligheter ombord, og dersom mennesket delvis befant seg i overvåket tilstand, eller var blitt spesialforberedt på reisetiden på annen måte, så skulle ikke dette være noen avskrekkende tidsbruk. Det bør legges til at jo nærmere lyshastigheten disse reisende beveger seg, jo kortere virker avstanden, og jo mindre eldes de i forhold til sine slekninger på hjemmplaneten. Den distansen skipet tilbakelegger mellom akslerasjonsfasen og oppbremsingsfasen, virker som null avstand, og tilbakelegges på null tid sett i de reisendes øyne. Dette under forutsetning av at denne distansen blir tilbakelagt med nøyaktig 100% av lysets hastighet. Et eksempel på lavere hastighet, er 96% av lysets, der tidsforskjellen blir 14,1 år i romskipet, mot 100 år ved utgangspunktet.

DRIVKRAFTEN

Angående drivstoff, så finnes det i universet enorme magnetfelter so eventuelt kan utnyttes til fremdrift, eller kanskje disse vesnene bruker et drivstoff som vi mennesker ennå ikke har oppdaget, eller som overhode ikke finnes eller kan fremstilles på jorden.

Til disse tingene er det bl.a. blitt innvendt følgende: 1) Romskipene må nødvendigvis veie flere hundre tonn, og at man derfor må regne med en større aksellerasjons og retardasjonstid, slik at turen gjennom rommet vil kunne ta lenger tid enn jeg har anslått. 2) Det er svært begrenset hva levende vesener kan tåle av trykkrifter. Til det første er det å si at det er åpenbart at mange av UFO-fartøyene må veie adskillig mindre enn dette. UFO-rapporter kan fortelle om farkoster som ikke har vært mer enn to meter i diameter og en meter høye, ja, i noen tilfeller enda mindre, og vekten må være deretter, skulle man tro. Ellers kan det jo meget vel tenkes at UFO-nautene på en eller annen måte har overkommet problemet med aksellerasjons og retardasjonstiden. Til det andre er det å si at dette er vel å merke basert på hva vi vet om levende vesener her på jorden. Vesener fra andre solsystemer kan

være svært forskjellig fra oss i så måte, som på mange andre måter, eller kan ha blitt det ved spesiell trening og eller fysiologisk manipulasjon.

TELEPORTASJON

Det er også en tenkbar mulighet at befolkningen på andre planeter benytter seg av et fenomen som her på jorden stort sett bare later til å være en fjern mulighet og teori, nemlig teleportasjon (fjernforflytting), som er fulstendig oppløsning av mennesker og andre materielle ting i sine enkelte atomer, umiddelbar forflytning til et annet sted, uten noen som helst tidsbruk, og fulstendig materialisering på et annet sted, -f.eks. et helt annet sted i universet. Jeg vil i den forbindelse henvise til artikkelen: "Teleportasjon - fantasien som kan bli virkelighet" av den populærvitenskapelige forfatteren, journalisten og skribenten Eugen Semitjov (Hjemmet nr. 19-1977) og boken "The Metal Benders" av den engelske fysikkprofessoren John B. Hastad, som blant annet kommer inn på teleportasjonsfenomenet (utgiver: Routledge & Kegan Paul, 39 Store Street, London WC1E 7DD, England, 1981).

Henning Jonassen (Meninger Om Mangt -MOM, Arbeiderbladet, 30. juli 1980) regner det som utelokket både at vesener fra andre planeter skulle ha mulighet til å besøke jorden, og at mennesker skulle ha mulighet til å besøke planeter i andre solsystemer. Som jeg alt har sagt, må man regne det som sikkert at det finnes utenomjordiske sivilisasjoner som har et langt høyere teknologisk nivå enn oss. Når det gjelder slike sivilisasjoner, som meget vel kan ha oppstått f.eks. flere millioner eller endog flere milliarder år før vår tidsregning, må man holde praktisk talt alle teknologiske og andre muligheter opne, og da selvsagt dermed inkludert det at de skulle kunne klare å sende romfartøyer til jorden, eventuelt enda lenger. Vi har ingen beviser for at slike ekspedisjoner vil være umulige å gjennomføre. Å påstå noe slikt, eller noe i den ret-

Et av de beste eksemplene på godt dokumenterte nærkontakt-hendelser i Norge er landingen i Åsbygda - Hønefoss - 1977. I bakgrunnen av denne tegningen sees de to skoleelevene som rapporterte hendelsen. Alm skole sees til venstre. Foruten de

ning, er derfor dogmatikk, og derfor kan man heller ikke utelukke at mennesker fra jorden en gang i fremtiden kan bli i stand til å dra på reiser til andre solsystemer. Henning Jonassen skriver også at han suverent overser alle naturlover når man anser besøk fra andre solsystemer som mulige. Til det er å si at når det gjelder de så-

tydelige og vedvarende avtrykkene i bakken, var det flere rundt om på gårdene som observerte det grønne lyset før det gikk ned og landet.

kalte naturlovene, så skal man være klar over at vi ikke har noe bevis for at disse gjelder absolutt. Det kan ikke utelokkes at det forekommer, kanskje rett som det er -at naturen gir "dispensasjoner" fra sine egne lover. At vi har observert enkeltforeteelser inntreffe eller fungere med hittil usvikelig forutsigelighet,

uten selv å ha observert forekomst av avvikelser, gir oss ingen rett til å mene tro og hevde at det umulig kan forekomme avvikelser, frembrakt av naturen selv, eller endog av mennesker eller andre mennesker med høytintelligensnivå. Det vi kaller naturlover, er i virkeligheten ikke annet enn foreteelser og funksjoner som forekommer og finner sted med en større grad av sannsynlighet enn andre. Når det gjelder den ene av disse naturlovene, tyngdekraftloven, ser det ut til at det har forekommet flere tilfeller av brudd på denne naturloven ved de såkalte levitasjoner, hvor mennesker skal ha hevet seg fra bakken opp i løse luften, og det til tider til og med ganske ofte. De to mest berømte levitasjonister var skotten D.D. Home og italieneren Joseph Desa, "den flyvende munk fra Copertino". Sistnevnte står det et eget avsnitt om i boken "The Psychic Reader" av parapsykologen Martin Ebon (utgiver: The New American Library, Inc., 1301 Avenue of the Americas, New York, N.Y. 10019, USA, 1967).

ANDRE DIMENSJONER

Angående teorien om at UFOene skulle komme fra en annen dimensjon, så forekommer den meg å være heller merkelig, søkt og usannsynlig. Vi vet at det finnes andre planeter i universet som kan ha intelligent liv, og vi vet at det blant disse kan finnes en hel del planeter med sivilisasjoner på et langt høyere teknologisk og generelt nivå enn oss, som bl.a. muliggjør ukjente reisemåter i verdensrommet, deriblant slike som vi ikke en gang er i stand til å forestille oss. Om det finnes noen annen dimensjon som UFOer måtte komme fra, vet vi ingenting. Man kan saktens spørre hvorfor i all verden vesener fra en annen dimensjon i det hele tatt skulle ha behov for romfartøyer. Hvis de virkelig kommer fra en annendimensjon, hvorfor skulle de da ikke plutselig dukke opp her på jorden, plutselig være her, istedenfor først å manifestere seg i atmosfæren? Til dette er det blitt innvendt at deres opptreden i virkeligheten kan

være en storstilt dekkoperasjon med det for øye å få oss til å tro at UFOene er fartøyer som kommer fra andre planeter. Deres teknologi skal altså etter enkeltes oppfatning kun være en dekkoperasjon, en måte å lure og villed oss på. Jeg kan til nød gå med på at noen av UFOene kan være slike "villedningsfartøyer", men at alle - dvs. alle de trolig 100-talls millioner UFOer som er blitt observert, skulle være det - forekommer meg å være så søkt og usannsynlig at det må anses som fulstendig utelukket og utenkelig. Det ville være fulstendig absurd og urimelig å skulle kaste bort så mye tid på en slik dekkoperasjon, særlig sett i lys av den bredde og omfangden altså ifølge teoriens opphavsmenn må hå foregått i. I slik dekkoperasjon må også i seg selv kunne betegnes som urimelig og absurd.

Til slutt vil jeg henvise til følgende 5 UFObøker, som jeg vil anbefale: Charles Bowen (red.): "The Humanoids" (om UFO landinger og UFOnauter) (Futura Publications Ltd, 110 Warner Road, Camberwell, London SE5, England), 2) Professor J. Allen Hynek: "UFO - en dokumentasjon" (Ernst G. Mortensens Forlag, Oslo, 1974), 3) Eugen Semitjov: "De ufattelige UFOer (Aarsleffs Forlag, 4470 Swebølle, Danmark), 4) Frank Edwards: "Flying Saucers - serious Business" (Bantam Books, Inc., 666 Fifth Avenue, New York, N.Y. 10019, USA, 1968), 5) Frank Edwards: "Flying Saucers - here and now!" (Bantam Books, New York, USA). En fyldigere bokfortegnelse kan fås ved henvendelse til undertegnede mot forskuddsbetaling (med tanke på økonomisk sikkerhet) av kr. 5.- Min adresse: Skjoldvn. 19a Oslo 8.

Tekst: TR
Illustrasjon: TR

Viktig!

BIT MERKE I

-vår nye adresse

FREMMEVITENSKAPELIG INFORMASJON
Storgata 10 B
3200 Sandefjord

PARAPSYKO

Spekulasjon og kr

Av Tore Fredriksen

FILOSOFISKE FORUTSETNINGER

T.H. Huxley har sagt at det er nye sannheters vanlige skjebne å begynne som kjetteri og ende som overtro. Hvorvidt en påstand blir oppfattet som kjetters, sann eller overtroisk er nok i stor grad et spørsmål om øyne som ser; eller hvor man står i utgangspunktet. Thomas Kuhn har i sin innflytelsesrike bok *The Structure of Scientific Revolutions* oppstilt en teori om vitenskapens vekst rundt denne sentrale tese.

Hvis Kuhn har rett, burde vitenskapsmenn alltid oppgi hvor de står; dvs. formulere sine filosofiske forutsetninger eksplisitt, for de er like så medbestemmende for utformingen av hypoteser og teorier som selve observasjonsmaterialet. (1).

Som regel er det slik i praksis at vitenskapsmannens grunnsyn kun kommer til uttrykk implisitt i teksten. Dette vanskeligjør naturligvis kritisk analyse og eventuell revisjon av de filosofiske forutsetningene.

Heller ikke hos debattantene i det parapsykologiske kontrovers finner vi noe grunnsyn eksplisitt formulert. Det krever detektivarbeid i kildematerialet for å

finne det. Jeg er klar over at noen få sitater fra en person ikke kan gi grunnlag for eksakte påstander om vedkommendes grunnleggende filosofi. Man kan lett komme i skade for å tillegge vedkommende et syn som han i virkeligheten ikke har. Dette behøver imidlertid ikke være så viktig her, for jeg søker ikke enkeltindividers filosofiske forutsetninger som sådan, men mer en tendens som kan gjenkjennes hos flere debattanter. Jeg søker med andre ord noe felles idealtypisk. Blant annet av den grunn blir undersøkelsen både tentativ og grovkornet.

For å ha noe å relatere mine observasjoner til skal jeg først referere to interessante studier fra Marx og Hillix *Systems and Theories in Psychology*:

I 1967 foreslo R.I. Watson en 18-dimensjonal skala til bruk ved klassifisering av psykologiske teorier. Blant dimensjonene finner vi, for eksempel

empirisme	versus	rasjonalisme
mekanisme	versus	vitalisme
monisme	versus	dualisme
kvantitavisme	versus	kvalitavisme
induktivisme	versus	deduktivisme
osv.		

Ifølge Watson kan et hvilket som helst psykologisk system beskrives utførlig ved å sjekke dets posisjon på hver av de 18 dimensjonene. (2)

En annen psykolog, Coan, ba i 1968 en

OLOGI

itikk

gruppe på 232 eksperter på psykologiens historie å plassere 54 berømte psykologer etter disses antatte holdning til 34 karakteristiske variabler. Ved faktoranalyse reduserte Coan ekspertgruppens bedømmelser til seks dimensjoner:

subjektivistisk	versus	objektivistisk
holistisk	versus	elementaristisk
transpersonlig	versus	personlig
kvantitativ	versus	kvalitativ
dynamisk	versus	statisk
syntetisk	versus	analytisk

Coan fant også at disse seks dimensjonene var innbyrdes relaterte slik at faktorene subjektivistisk, holistisk og kvalitativ tenderte mot å følges ad slik at de tilsammen utgjorde en syntetisk trend. Tilsvarende gikk faktorene objektivistisk, elementaristisk og kvantitativ sammen om å danne en analytisk trend.

Den syntetiske trend relaterte Coan til en generell orientering som han kalte "fluid" - og den analytiske trend til en han kalte "restrictive".

Vi ser at Coans undersøkelse føyer seg inn i Watsons forslag til klassifikasjon. Det er, som Marx og Hillix påpeker, en overraskende overdekning mellom dem. (3) Inspirert av Marx og Hillix har jeg laget en enkel oversikt eller skisse som gjengis på side 8.

Det Coan benevner "fluid" og "restrictivt" orientering har jeg kalt henholdsvis

SPEKULATIV og KRITISK. Ideen med skissen er å ha den i mente når jeg nå skal undersøke debattantenes filosofiske grunnsyn: verdensbilde og menneskesyn. Jeg presiserer igjen at jeg kun søker det idealtypiske.

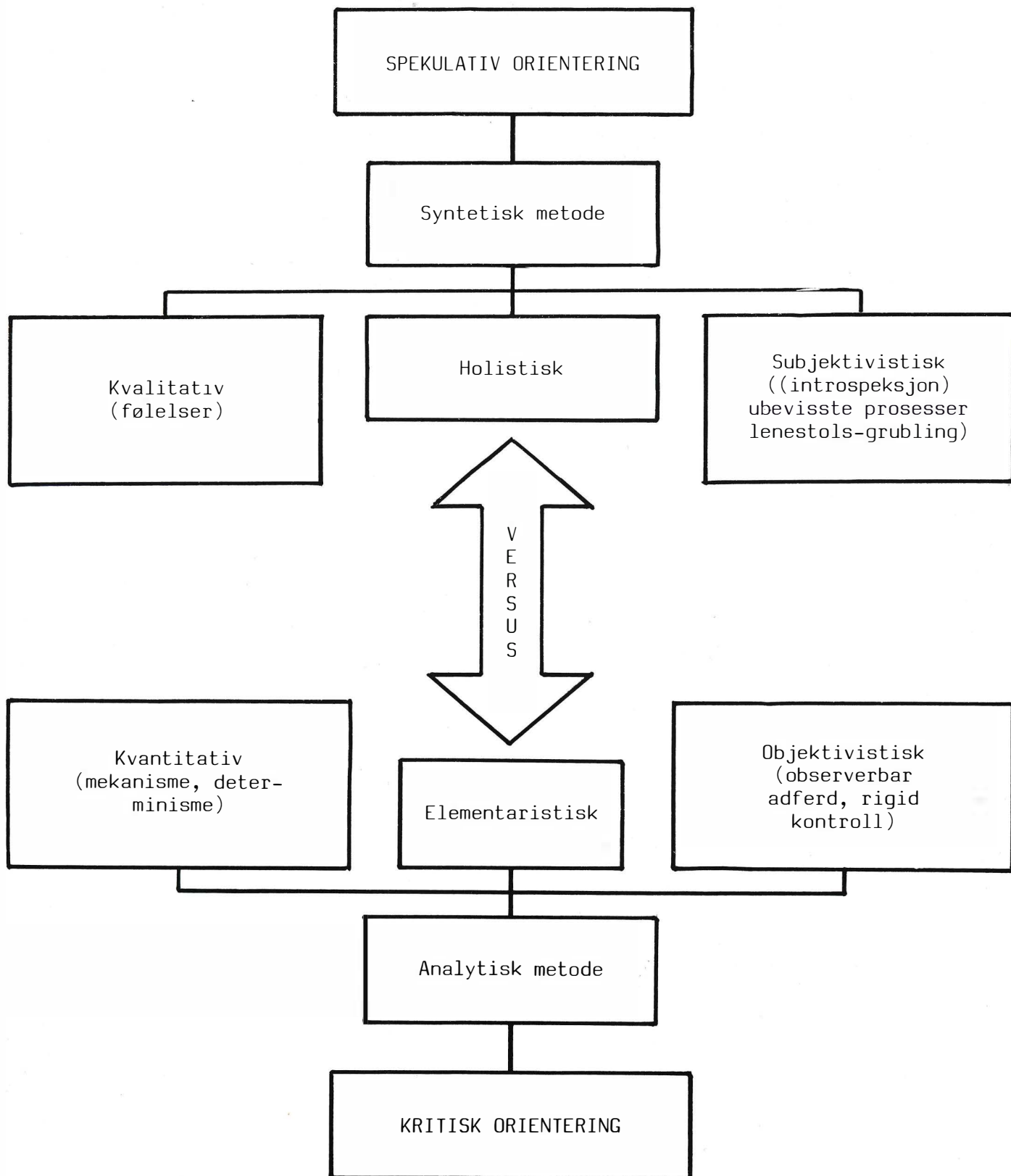
VERDENSBILDE - DET EKSISTENSIELLE VAKUM

En avisleder tok nylig opp vår tids åndelige behov og hevdet blant annet at

....det gjør seg gjeldende....en søken etter varige verdier eller også en mening med livet. Allehånde materielle goder viser stadig sin utilstrekkelighet i så henseende. Sosial trygghet er ikke nok. (4)

Viktor Frankl, professor i nevrologi og psykiatri ved Universitetet i Wien, har beskrevet det moderne menneskets mangel på åndelig orientering som "det eksistensielle vakum". Med det mener jeg, sier Frankl, en "opplevelse av total mangel, eller tap, av en ytterste mening med ens eksistens, som kunne gjøre livet verdifullt". (5) Den indre tomhet dette medfører er ifølge Frankl tidens største utfordring til psykiatrien.

Kan det tenkes at de som tror på para-

psykologien grunner seg på håpet om at denne disiplin før eller senere skal kunne kaste nytt lys over tilværelsens ytterste gåter? Arthur Koestler spør hvorfor så mange eminente fysikere fra Einstein og nedover har vist en tilbøyelighet til å flørte med parapsykologien. Idet han viser til biografier og metafysiske spekulasjoner hos tidligere presidenter i det britiske SPR, svarer han slik:

Den herskende akkord som lyder fra dem alle er en gjennomtrengende frustrasjon forårsaket ved å innse at vitenskapen bare kan forklare visse aspekter, eller nivåer, av virkeligheten, mens de ytterste spørsmål alltid vil unngå dens grep. (6)

Enkelte vitenskapsmenn har innført nye begreper i forsøket på å forklare de egenskaper ved mennesket og naturen som synes å unngå vitenskapen. Vitalistene, for eksempel, hevder at det finnes et immaterielt med determinerende innflytelse på materien og dens utvikling i levende organismer: Reinke ga navnet "dominerende faktorer" til noe han antok virket intellektuelt bestemmende for materielle krefter; Von Uexküll foreslo en teori om "immaterielle impulser" som han mente virket som organiserende krefter i organismen; Henri Bergson brukte uttrykket "élan vital" for å betegne et bestemmende livsprinsipp i den i og for seg trege materie. (7) Hans Driesch benyttet Aristoteles enteleki-begrep for den livskraft som etter hans mening bestemmer en organismes utvikling. (8)

Naturen synes å strebe etter å skape orden ut av kaos. Aristoteles finale årsak tok vare på denne faktor, men etter renessansens overgang fra et aristotelisk til et galileisk tankesett (9) har dette naturens prinsipp blitt betraktet, enten som en illusjon, eller som en metafysisk størrelse utenfor vitenskapens doméne.

Arthur Koestler hyller prinsippet under betegnelsen "den integrerende tendens", og ser den som et ytterste og ureduserbart prinsipp, like viktig som mekanisk kausalitet - og komplementær til denne:

Parapsykologiens fenomener, inkludert konvergens-effekten, blir derved å anse som den høyeste manifestasjon av den integrerende tendens. (10)

Koestler innrømmer at prinsippets modulus operandi ennå er ukjent og at det kan-

skje ligger utenfor vår arts erkjennelses-evne.

En slik holistisk doktrine bygger på at alt henger i hop, dels ved mekaniske årsaker, men vesentlig ved de skjulte faktorer som på en eller annen måte ligger bak de mange tilsynelatende tilfældigheter man kan observere. Denne tanken dannet grunnlaget for primitiv magi, astrologi og alkymi og gikk som et leitmotiv gjennom Taoismen, nyplatonismen og filosofien i den tidlige renessanse. (11)

Mange vil kalle det overtro å være overbevist om eksistensen av slike krefter hinsides våre sansers område. I sin bok om overtro sier Eric Maple at det må være meget nødvendige for enkelte å tro på slikt, for kreftene viser ingen tegn til å avta med vitenskapens fremgang. (12) I Parapsychology and the Nature of Life sier John L. Randall at den viktigste grunn for å søke et alternativ til det herskende vitenskapelige syn på tilværelsen - som han kaller mekanistisk - ligger i at det

ikke klarer å tilfredsstille menneskets åndelige behov: til tross for all dets praktiske suksess foreskriver det ikke menneskeheten en tilfredsstillende Weltanschauung. (13)

I den grad slike sitater kan antyde en generell idealtypisk grunnholdning hos parapsykologer, ser vi at de plasserer seg på den spekulative siden av vår skisse, idet de kjennetegnes av en holistisk oppfatning med stor vekt på det subjektive og kvalitative.

Parapsykologene - slått av den heftige motstand de ofte møter - forklarer antagonistenes reaksjoner blant annet ved å hevde at den er grunnet på angst: fordi psi-fenomenene ikke viser koherens med den vanlige verden vil aksepteringen av slike fenomener knuse det kjente og familiære virkelighetsbilde. (14) Dette forklarer, ifølge W.F. Price, hvorfor antagonistene "angriper og kritiserer parapsykologi på måter de aldri ville drømme om å benytte innenfor sine egne kompetanseområder". (15)

Psi-fenomenene, sier protagonisten LeShan, truer "de fundamentale forestillinger om universet - moderne menneskers Weltanschauung og Lebensgefühl". I dette århundre synes vår ego-struktur å være

relatert til, og avhengig av, den mekanistiske logikk og vitenskaplige ma-

terialisme...Hvis dette syn blir truet, så blir også egostrukturen det". (16)

Slike sitater, sammen med andre som jeg har referert tidligere - for eksempel Arthur Koestlers bemerkning om antagonistenes verdensbilde som en "viktoriansk anakronisme", tyder på at parapsykologer neppe vil ha vansker med å plassere en tenkt, idealtypisk motstander på den kritiske siden av skissen vår. Sett fra parapsykologenes side fortøner kritikerene seg som objektivistiske med sin tro på mekanisk determinisme; kvantitativt orientert med sitt krav om målbart erfaringsmateriale og elementaristiske i sin stykkevise forklaring av verden.

MENNESKESYN - DEN UBETVINGELIGE DRØM

Parapsykologien, sier LeShan, tilbyr en ny og dypere forståelse av det gamle spørsmålet: hva er mennesket? Denne forståelse venter oss rett rundt hjørnet. (17)

Under en introduksjon av professor Abraham Maslow på Esalen Institute sa Georg Leonard at helt fra tidenes morgen har mennesket båret på en ubetvingelig drøm: drømmen om at alle mennesker på en eller annen måte besitter et guddommelig potensiale. Denne drømmen har vært delt av historiens største profeter, mystikere og helgener. (18) Først i vår tid har vitenskapen begynt å vende seg mot det sentrale spørsmål om menneskets syn evner. "Nå", sier Leonard optimistisk, "begynner fakta å strømme inn...Her er århundrets største nyheter. Det mystikerene lovet er over oss nå..." (19)

En av parapsykologiens grand old men, dr. Gardner Murphy, sa som hovedtaler under et ESP seminar ved Maine University i 1970 at han betraktet ESP som "et utvidet selv, et menneskehetens arkipel". (20) Dr. Karlis Osis, håndplukket av dr. Murphy som forskningssjef ved det amerikanske SPR i 1962, sier han har to naser: vitenskapsmannens harde nese som insisterer på rigorøst kontrollerte eksperimenter, og søkerens bløte nese som ønsker å aktualisere menneskelig potensiale i alle dets merkelige varianter. Han hevder at vi har

langt igjen:

Vi er bare ved terskelen til åndens Himalaya. (21)

Sir Alistar Hardy, professor i zoologi, medlem av det britiske SPR og direktør for Religious Experience Research Unit ved Manchester College, sier at dersom ESP kan vises å være et faktum - hvilket han selv ikke tviler på at det er - så vil det være

...et meget viktig skritt mot erkjennelsen av den ikke-materielle ekstra-sensoriske verden hvor det numinøse - for å benytte Rudolf Ottos term for religionens "mysterium tremendum" - synes å befinne seg. (22)

Den kjente parapsykologen S.G. Soal hevder at en ødeleggende materialisme kryper som en fordervelse over store deler av kloden. Ved sin konsentrasjon om menneskets sensoriske aspekter og neglisjering av åndelige verdier vil dette tankesystem - om det ikke motvirkes - ende med å ødelegge det som er best ved menneskelivet. "Aldri tidligere i historien", sier han, "har vi hatt så desperat behov for et svar på spørsmålet. Hva er menneskets plass i kosmos?". Han fortsetter med å bekjenne at

...av alle de studier mennesker driver tror jeg parapsykologien er det som mest sannsynlig vil skaffe svar på spørsmålene...omkring streben etter lykke og sjelens udødelighet. (23)

Disse sitatene fra fremstående protagonister antyder et meget optimistisk - ofte nesten religiøst - menneskesyn, som fra antagonistenes kritiske grunnholdning må fortone seg meget spekulativt.

DEN TIDLØSE DIALOG

Vi har sett tegn på at debattantene - i den grad de er representative for det idealtypiske - deler seg i to hovedgrupper; den spekulative og den kritiske. Hvis dette er riktig, så føyer debattantene seg inn i de to hovedstrømninger som gjennom-syrer filosofien "på ethvert nivå og på

alle felter" som det heter i Encyclopedia Britannica.

De to hovedstrømninger kan følges helt tilbake til divergens mellom Platon og Aristoteles og har blitt kalt "den tidløse dialog". I mitt filosofiske leksikon finner jeg at spekulativ filosofi er

Spekulasjon over de ytterste metafysiske eller etiske spørsmål uten støtte i erfaringen.

Videre; at spekulasjon etymologisk henger sammen med det latinske *speculare* som betyr "å speide": fundering grubling; gjetning; virkelighetsfremmed konstruksjon; tenkning om de ytterste spørsmål; metafysiske, etiske, religiøse". (24)

Arne Næss kaller den spekulative filosofi for tårnbygging eller systembygging:

Felter av menneskelig kunnskap - eller antatt kunnskap - blir av filosofene forenet til ett, ved teorier som omspenner dem alle. Her hører blant annet de gigantiske teorier hjemme som søker å omfatte hele tilværelsen, og svarer på alle de spørsmål som filosofen anser for vesentlige. (25)

Næss påpeker at behovet for et perspektiv som gir "alt" sin plass i et forståelig hele, er så sterkt at slike forsøk stadig blir fornyet til tross for at de har lidd en ublid skjebne ved senere filosofers kritikk.

De to filosofihistoriske strømninger kommer til uttrykk i to forskjellige metoder: den analytiske og den syntetiske. Den syntetiske opererer ved å søke helhetsforståelse, ved å sette alt sammen med enhet og fullstendighet som formål. Dette var Platons, Aquinas, Spinozas og Hegels metode (26).

Den analytiske derimot, behandler ethvert emne eller tema ved å konsentrere seg om delaspektet; ved å ta det fra hverandre med tanke på klarhet og presisjon. I det vesentlige var det metoden til Aristoteles, Hume, Carnap og Russel. (27)

Arne Næss påpeker at "analytisk filosofi" som faguttrykk er noe svevende og flertydig, men at det henspiller på den del av det filosofiske arbeid som "helst spørger" og hvis "kald er ei at svare", dvs. klargjøringsarbeid hvor utgangspunktet er "tåkete, svevende, flertydig, mot-

sigelsesfulle, intensjonsoverfladiske tekster som allerede er produsert av filosofer, statsmenn, diktere og enkeltvitenskapens forskere." (28)

I dag finner vi at den spekulative tradisjon dominerer på kontinentet, mens den kritiske, eller analysetradisjonen, dominerer den anglosaksiske verden. (29) Hvorvidt de to hovedstanpunkter i det parapsykologiske kontrovers også skulle oppvise en slik rent geografisk fordeling har jeg ikke materiale nok til å bedømme.

Når "den tidløse dialog" kan føres tilbake til den intellektuelle strid mellom Platon og Aristoteles, skyldes dette ikke bare at Aristoteles forsøkte å korrigere Platons erkjennelsesteori, men ifølge W.T. Jones også at det var en grunnleggende forskjell i de to filosofers temperament. I *The Classical Mind* sier han at

...det har blitt bemerkt at alle er født enten platoniker eller aristoteli-
liker. Dvs. Platon og Aristoteles representerer to forskjellige holdninger til verden...Der Platon var overjordisk og idealistisk var Aristoteles praktisk og empirisk. (30)

Hvis mine antagelser er riktige, skulle parapsykologer være "født" platonikere, mens den aristoteliske holdning skulle dominere i den motsatte leir.

Det er min tese at kontroverset om parapsykologien i siste instans (for en stor del) bunner i at debattantene har forskjellig legning i temperament. For antagonistene vil i så fall det platoniske tankegods fortone seg altfor visjonært og upraktisk, mens protagonistene finner det aristoteliske for jordnært og uinspirerende.

Slike temperamentsforskjeller kan tenkes å føre til det professor Knut Erik Tranøy i en leksikonartikkel kaller forskjellige filosofiske behov:

Behovet for å forstå, for å finne mening i tilværelsen er kanskje et slikt sterkt varierende filos. behov. Noen greier å slå seg til ro med de forklaringer vitensk. kan gi, og lar resten stå hen; noen årsaker kjenner vi nå, noen får vi vite siden; men visse spm., f.eks. om tilværelsens ytterste vesen og grunn, formål og mening, nytter det ikke å stille, og det får vi avfinne oss med. (31)

Hvis dette er karakteristisk for den kritiske hodning, så vil den spekulativt anlagte eller disponerte mene at en forklaring ikke fortjener navnet før den er del av et helhetssyn, med eller uten religiøs forankring:

...og siden vitensk. ikke kan gi det, må det spørrende intellekt selv, tross all usikkerhet, våge forsøke på å finne fram til tilværelsens innerste vesen og ytterste mål ad spekulasjonens vei. (32)

Hvis spørsmålene ikke besvares på en eller en annen måte, sier Tranøy, kan tilværelsen true med å bli meningsløs.

Min undersøkelse av de filosofiske forutsetninger - verdensbilde og menneskesyn - viser at protagonistene temperamentsmessig synes å foretrekke platonisk påvirket tankegods, konsentrert om tilværelsens ytterste vesen og grunn, som ESP og psi antas å være del eller manifestasjon av.

Antagonistene derimot, heller i retning av en mer jordnær og praktisk innstilling, kritisk overfor spekulasjoner om det overjordiske og hinsidige. Forankret i aristotelisk påvirket tankegods tillegger de det objektivt erfarte en langt større vekt enn sine motstandere. De synes heller ikke å ha utpreget behov for å reflektere over den dypeste værens grunn.

Hvis dette er en gyldig karakteristikk, blir også uenigheten om parapsykologiens nødvendighet og status som vi-

tenskap mer forståelig. Forhåpentligvis blir divergensen ennå mer forståelig etter den drøfting av erkjennelsesteoretiske problemer som blir behandlet i siste del av denne artikkelserie.

- 1 Psykologisk leksikon,... s.194.
- 2 Melvin H. Marx/William A. Hillix, Systems and Theories in Psychology, 2. utg., New York: McGraw-Hill Book Company, 1973, s. 68-69.
- 3 Ibid., s. 74.
- 4 Aftenposten, 17. juli 1979.
- 5 V.E. Frankl, Psychotherapy and Existentialism, London: Souvenir Press, 1970, sitert i John L. Randall, Parapsychology and the Nature of Life, London: Souvenir Press, 1975, s. 59.
- 6 Koestler et al,... s. 223.
- 7 Aschehougs Konversasjons Leksikon, 4. utg., Oslo, 1954-62, vol. 18, s. 774-775.
- 8 Filosofisk leksikon,... s. 48.
- 9 G.H. von Wright, Explanation and Understanding, London: Routledge & Kegan Paul, 1975, kap. 1.
- 10 Koestler et al,... s. 238.
- 11 Ibid., s. 235.
- 12 Eric Maple, Superstition and the Superstitious, London: W.H. Allen, 1971, s. 8.
- 13 John L. Randall,... s. 192.
- 14 Lawrence LeShan, The Medium, The Mystic and the Physicist, London: Turnstone Books, 1974, s. 205.
- 15 Ibid., s. 204.
- 16 Ibid., s. 213.
- 17 Ibid., s. 15.
- 18 Nat Freedland, The Occult Explosion, London: Michael Joseph, 1972, s. 252.
- 19 Ibid., s. 252.
- 20 Ibid., s. 245.
- 21 Ibid., s. 246.
- 22 Alister Hardy i Koestler et al,... s. 15.
- 23 S.G. Soal, introduksjon til J.B. Rhine, Telepathy and Human Personality, London: SPR, 1950, s. 7-8.
- 24 Filosofisk leksikon,... s. 165.
- 25 Arne Næss, Filosofiens historie, vol. 2, Oslo: Universitetsforlaget, 5. utg., 1976, s. 524.
- 26 Encyclopædia Britannica, 15. utg., s. 248.
- 27 Ibid.
- 28 Arne Næss, Filosofiens historie, vol. 2,... s. 524.
- 29 Encyclopædia Britannica,... s. 213.
- 30 W.I. Jones, The Classical Mind,... s. 217.
- 31 Gyldendals Store Konversasjons Leksikon, Oslo: Gyldendal, 3. utg., 1972, s. 1852.
- 32 Ibid.

PARAPSYKOLOGIENS STILLING

Av Sigurd Rønning v/FI's parapsykologiske komite.

Parapsykologi er det vitenskapelige studium og den vitenskapelige utforskning av parapsykologiske fenomener som tilsynelatende ikke kan forklares utfra kjente naturlover. Det gjelder fenomener som f.eks. telepati (tankeoverføring),

clairvoyance (klarsyn), prekognisjon (evne til å "se" inn i framtiden, framsyn) og psykokinese (evne til å påvirke ens fysiske og materielle omgivelser ved mental kraft alene). Parapsykologene har lenge regnet slike fenomener som

vitenskapelig bevist.

I de senere årene har det vært en markert økning i parapsykologisk forskning, og også i akseptering av emnet hos vitenskapsfolk ellers. Meningsmålinger om parapsykologiens vitenskapelige troverdighet tatt blandt psykologer har aldri vært oppløftende. Imidlertid viste en meningsmåling som for noen år siden ble tatt blandt medlemmer av The American Psychological Association, at over 90% mente at studiet av ESP, utenomsanselig kunnskapsvervelse, var vitenskapelig gyldig. Derimot har prosenten av de som godtok fenomenene som vitenskapelig bevist, vært atskillig lavere, i henhold til meningsmålinger gjort i 1938 og 1952. Nyere meningsmålinger har også vist at økningen i parapsykologisk forskning har påvirket parapsykologiens vitenskapelige troverdighet. F.eks. ble The Parapsychological Association, en organisasjon bestående kun av anerkjente parapsyko-

loger, i 1969 opptatt som vitenskapelig medlemsorganisasjon i den amerikanske vitenskapsorganisasjonen The American Association for the Advancement of Science. Dette til tross for at den ble avvist noen år tidligere. I mellomtiden viste en meningsmåling gjort av det nøkterne engelske vitenskapsmagasinet New Scientist, at 97% av leserne betraktet ESP som enten bevist, eller som en mulighet. I 1972 viste en ny meningsmåling gjort av det samme vitenskapsmagasinet, at 25% av 1500 lesere betraktet ESP som et etablert faktum. 42% betraktet ESP som en sannsynlig mulighet, mens bare 3% anså ESP for å være en umulighet. Samme år viste en meningsmåling gjort blandt akademiske institusjoner i USA, at over 80% av deres psykologiske institutter følte at parapsykologi burde tas med i psykologistudier for studenter.

Tekst: TR

BOKOMTALE

PROBLEM OF MYSTICISM av Nils Bjørn Kvastad

En norsk forfatter ved navn Nils Bjørn Kvastad behandler en rekke mystiske tilstander i vår verden med sin bok "Problems of mysticism". Boken har engelsk tittel, og er skrevet på samme språk.

Kvastad behandler mystikk som begrep, og forsøker å gi sin forklaring på hva det innebærer. Hans tanker og meninger er interessante og godt presentert, ikke minst der han skildrer den vitenskapelige studien av mystikkens verden. Et interessant aspekt er også det forhold mystikkens verden har til menneskesinnet. Ontologi og metafysikk er også fagområder som saklig blir behandlet i boken.

Boken er på 368 sider, og er et godt eksempel på hvor mangfoldig temaet mystikk i seg selv er. Det er et fagområde som i de fleste tilfeller berører vår hverdag og vårt samfunn. Religion er f. eks. et tema

som lett innfiltrerer seg i mystikk, dersom det da ikke kan sies at religion alene er en slags mystikk! -Dette blir også berørt i boken på en interessant måte.

Det empiriske bevis for Guds eksistens er et svært interessant kapittel i Kvastads bok. Her kan man ved hjelp av bokens innhold fortsette sin livsannskuelsesfilosofi med nytt fundament. Boken avsluttes med en hel del spennende notater omkring temaet "livet etter døden", som vel de aller fleste av oss er opptatt av. Boken virker godt gjennomarbeidet fra forfatterens side, men da han er norsk, burde vel denne boken i første omgang vært skrevet på norsk. Det er alt for lite litteratur om dette emnet på vårt eget språk.

Tekst: TR

Saturnsystemets eventyr

Av Einar Larsen v/FI's astronomiske komite.

VI PRESENTERER HER FØRSTE DEL AV EN ARTIKKELSERIE OM UFOFENOMENET I TRØNDELAG. VI VIL HER PRESENTERE NOEN AV DE MEST INTERESSANTE HENDELSENE FRA 1982, OG I DE NESTE NR. AV TID OG ROM, ORIENTERE OM SAKENS VIDERE UTVIKLING.

Helt fra de tidligste tidsaldere, har mennesket hatt et sterkt preg av eventyrløst, hvilket har ført til en mengde dristige ferder over og gjennom alle jordens elementer. I 1969 hadde menneskevesenet nådd så langt i erfaring om materien omkring seg, at det var mulig for det å bryte med jordens gravitasjonskraft, og sende seg selv mot en annen klode - vår egen satellitt "Luna". Dette var bare begynnelsen på det evige eventyr, -et eventyr som aldri vil ta slutt så lenge menneskets bevissthet eksisterer.

Universet er fullt av forundringspakker som vil overraske selv den mest forutannede vitenskapsmann. I vårt eget solsystem, har vi i de siste tiår opplevd den ene store overaskelsen etter den andre, og dagens interplanetariske robotskip som til eksempel Viking, Pioneer og Voyager, har sendt oss opplysninger fra ulike steder i systemet som virkelig har satt hjerne-

virksomheten i sving blant vår planets kloke hoder. Sistnevnte, nemlig Voyager-sondene, er den nyeste modellen i sondeparken, og da den raste inn igjennom Saturns satellittsystem, var det ikke bare nye data om kjempeplaneten selv som overasket forskerne.

Spesiell kurs

Ruteplanen for Voyager 1 var utarbeidet til et helt bestemt formål. Vist var man interessert i å skaffe til veie mer informasjon om selve hovedlegemet i systemet, og den klassiske slyngekursen om Saturn som er avgjørende for å nå de ytter-

TR red. beklager feilmontert tekst i rammen. Teksten skal være:

TITAN – KJEMPEMÅNEN SOM FIKK NÆRVISITT AV VOYAGER 1 UNDER ROMSKIPETS FERD
GJENNOM SATURNSYSTEMET, ER STUDIEOBJEKTET I DENNE HOVEDARTIKKELEN. TITAN
ER EN VERDEN SOM VI UTEN Å GÅ FOR LANGT KAN KALLE EN EVENTYRVERDEN. VI
PRESENTERER HER DE SISTE FORSKNINGSRESULTATENE AV DEN UNDERLIGE KLODEN.

ste planetene var selvfølgelig fristende, men denne gang gav forskerne avkall på Uranus og Neptunturen, for å komme nærmere, og så nær som mulig - den underlige og høyst eventyrlige kloden "Titan" - Saturn-systemets eventyrverden.

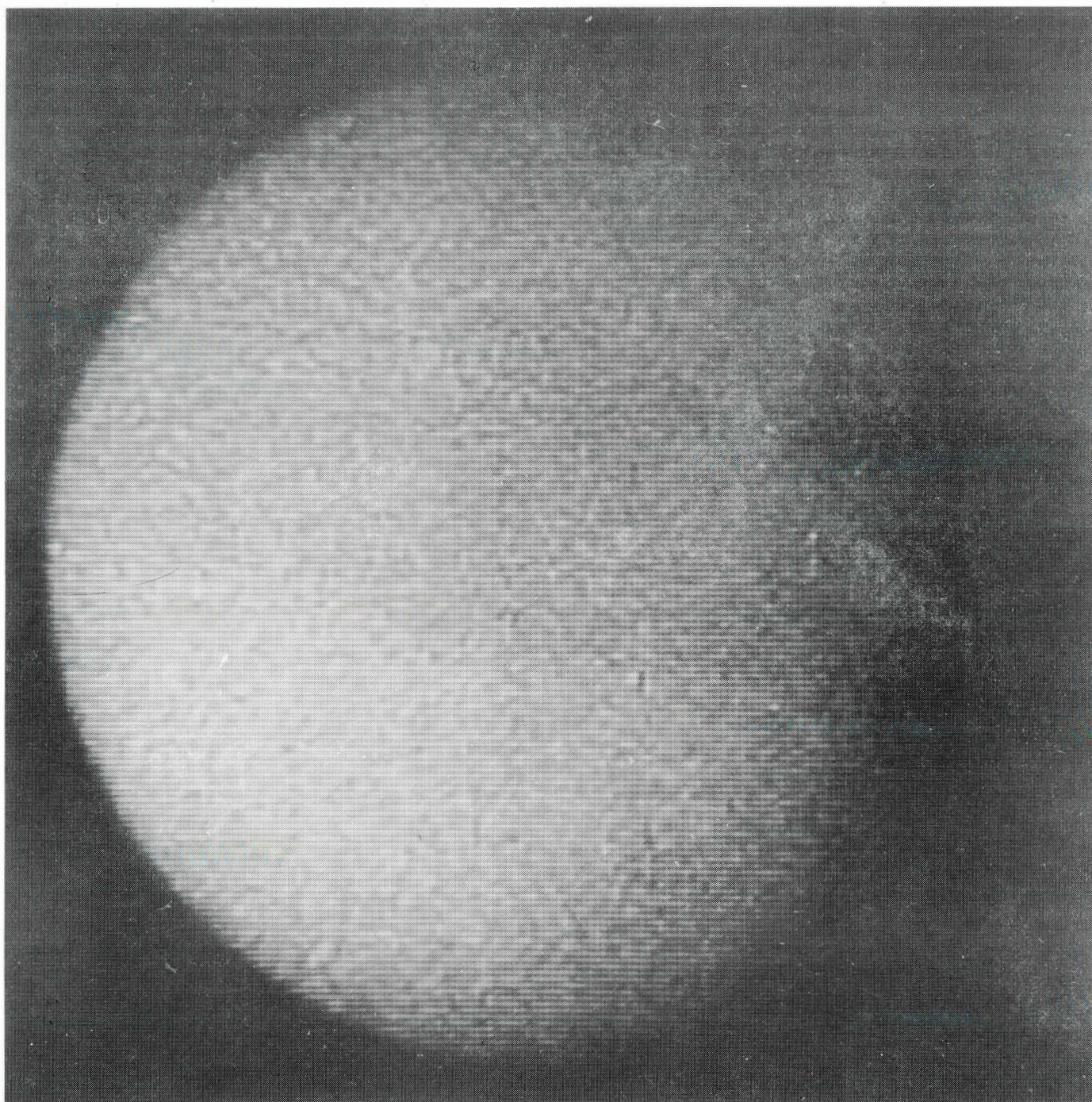
12. november 1980 "kikket" Voyager 1 ned mot den underlige skinnende kjempe-satelitten, mens den begynte å analysere den med sitt avanserte utstyr. Tiltross for iherdig fotografering, lykkes det ikke å få frem et eneste bilde med detaljer fra satelittens overflate. Det var skyer overalt. En lodden klode. -Ikke helt Hvit, men svakt rødlig, noe som tyder på at det foregår produksjon av fargede partikkler i atmosfæren. Voyager 1 for avsted over det tette skydekket i en avstand av bare 7000-km. Dette er det nærmeste Voyager har vært noen klode på sin reise ut i den ytre del av solsystemet.

Men det tette skylaget la ingen direkte hindring for roboten Voyager til å lette på sløret som i mange år har skjult Titans hemmeligheter. Atmosfæren og skyene i seg selv er svært interessante, og er faktisk i tillegg med på å gi oss et inntrykk av de forhold som hersker på Titans overflate. Det var den nære pasasjen som gav så godt resultat. Større avstand ville gjøre det vanskeligere for romskipets utrustning å arbeide så detaljert.

Det er på flere måter Titan utmerker seg. Blant solsystemets satellitter overgås den bare av Ganymedes i størrelse (måne til Jupiter). Den er så stor at den dersom det ikke hadde vært for astroidebeltet, godt kunne plasseres i bane om vår sol mellom Mars og Jupiter som en selvstendig romslig planet. Dens poldiameter er omlag som på Mars, og er den eneste kjente måne med betydelig atmosfære. Dens atmosfæretrykk er beregnet til 1 1/2 atmosfærer ved overflaten, -det vil si 1 1/2 av det trykket vi lever under.

Atmosfæren

Luftlaget rundt Titan, er ikke en hvilken som helst atmosfære med et alminnelig skylag. Den vitner om en tidsalder som ingen mennesker har hatt anledning til å oppleve. Det tykke skylaget rundt Titan er svært likt jordens, slik det en gang var før livet oppsto i jordens store og mange havområder. Atmosfæren er uten merkbare spor av hydrogen, p.g.a. Titans lave gravitasjon. Det hydrogenet som må ha

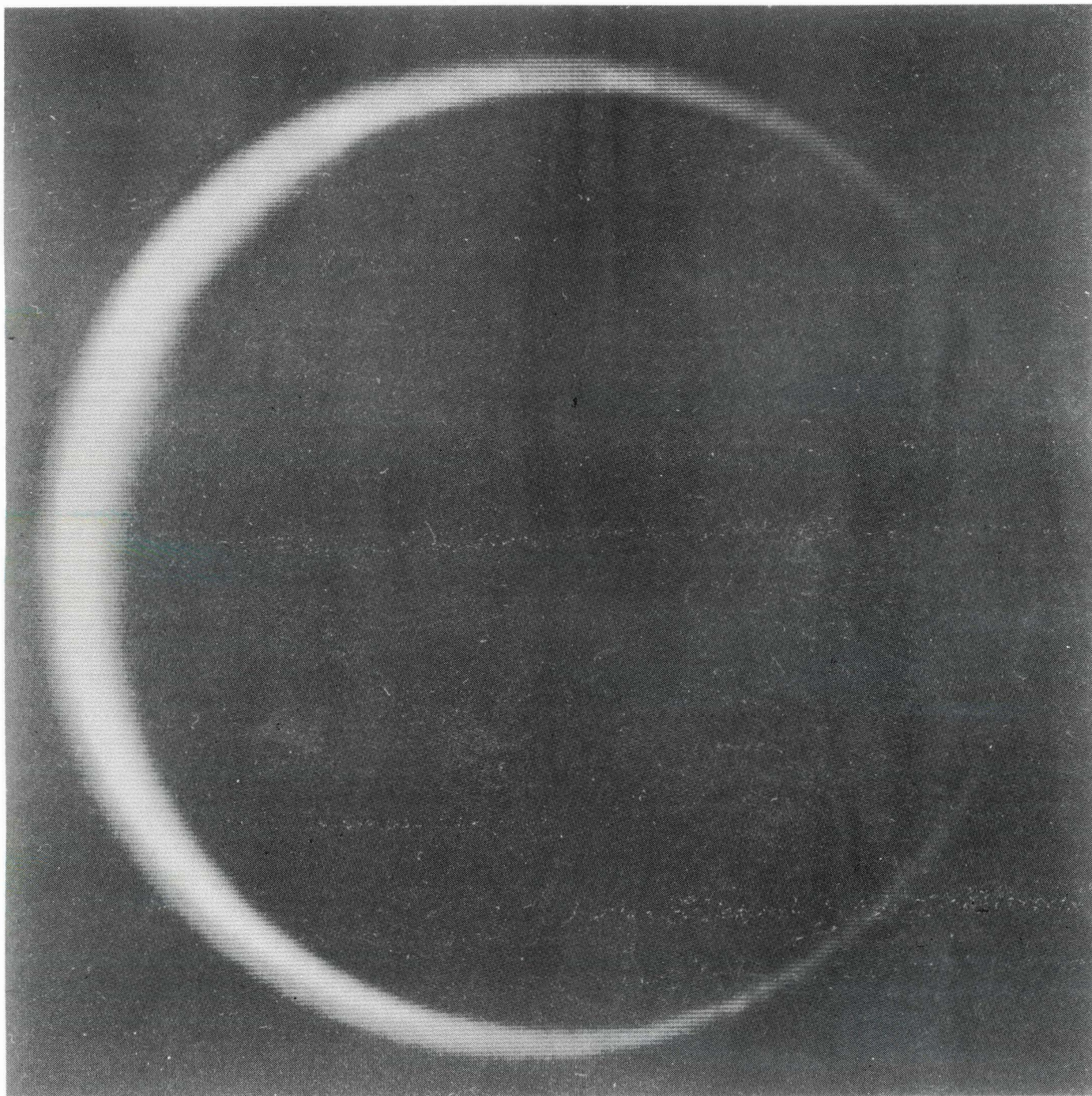
Voyager er her svært nær Titan, og bildet gir oss en fornemmelse av at vi nærmer oss Venus p.g.a. det tette og jevne skylaget. Det var ikke mulig for sonden å ta et eneste bilde av

vært på Titan, må ha forsvunnet ut i rommet, da gassen simpelthen er for lett til at satelitten har klart å beholde den, i motsetning til de indre planetene i solsystemet. De mange gasser som utgjør atmosfæren, stammer sansynligvis for det meste fra det indre i Titan, og har kommet opp via tidevannskrefter som har dannet sprekker i overflaten, vulkanske utbrudd, kometnedslag og radioaktive krefter. Bort-

Titans overflate, men likevel må operasjonen sies å være meget vellykket.

sett fra muligheten for nye kometnedslag og vulkanske utbrudd, er ikke Titan lenger påvirket i den grad av slike krefter, som den en gang var i den første utviklingsperioden.

Det er umulig å si noe sikkert om det kan være en eller flere livsformer på Titan. Dersom det finnes, må i så fall metan være det livgivende stoffet slik vann er det i vår verden. Mye tyder på at store

Romskipet har passert og fjerner seg fra Titan. Vi ser tydelig sollysets kraftige brytning i atmosfæren, som markerer hele Titan skiven til tross for at vi har en tydelig sigd til

delar av Titans overflate er dekket av veldige metanhav, som i likhet med vann, også er et organisk viktig materiale. En gang i Titans ungdom, har muligens Titans landskap vært badet i en sterk varme med omlag 123°C . Dette fordi det av all sansynlighet må en lengere periode med varme til, for å frembringe alle Titans gasser. Kort sagt er Titan en så "avansert" måne, at man fristes til å kalle den en planet!

venstre. Dette gir oss et klart inntrykk av sattelittens tette atmosfære.

Livsfunksjon

Titan er en drømmeverden for forskere som ønsker å komme nærmere svaret på

livets gåter. Hvordan livet oppsto på vår egen planet for milliarder av år siden. Dens jomfruelige tilstand er i seg selv et enestående laboratorium til forskning omkring livets tilblivelse. Man har forsøkt med kjemiske og fysiske eksperimenter i glassbeholdere for å frembringe D.N.A.-molekyler i en arrangert Titan atmosfære, og har lykket med å danne enkelte komponenter til D.N.A. Forskerne mener allikevel det ikke på langt nær blir det samme som å utføre tilsvarende forsøk, og avansere dem på selve Titan. NASA har imidlertid konkrete planer om å sende inn et robotlaboratorium i atmosfæren på Titan, i håp om å få et bedre utgangspunkt å arbeide utifra. Titan har i dag en temmelig lav temperatur, men allikevel høy i forhold til det den ville hatt uten atmosfære. Atmosfæren er nemlig så tykk at den gir en enestående drivhuseffekt. Med en temperatur på -179°C , skulle man tro at det er for kaldt til at liv kan oppstå og utvikle seg, men med metan som stedfortreder for vann i eventuelle livsformer, er det helt andre temperaturskalaer som gjør seg gjeldende, da metan ikke fryser i Titan-klimaet. Atmosfæren til Titan har aldri utviklet seg tilsvarende det vi er kjent med på Venus Mars og vår egen planet, hvilket har nær sammenheng med Titans temperatur. Den lave temperaturen har forbundet (frosset) oksygenet i isen på Titans sletter og fjellkjeder, som hever seg over metanhavene.

Titan ble trolig til samtidig med Saturn og dens ringsystem for ca 4 1/2 milliarder år siden. Titans masse består av omlag 52% sten og 48% is. Dette er noe høyere stenprosent enn i det øvrige solsystem. Titan utmerker seg også ved å være den eneste kloden foruten vår egen planet, som delvis er dekket av havområder, og som på denne måten kan ha et geografisk landskap som kan minne om øde områder på jorden, dersom det viser seg at Titan er øde.

Stenregn

Det er ikke bare det tette skylaget med den rødlige fargen som fascinerer vitenskapsmennene. Det er enkelte ting som

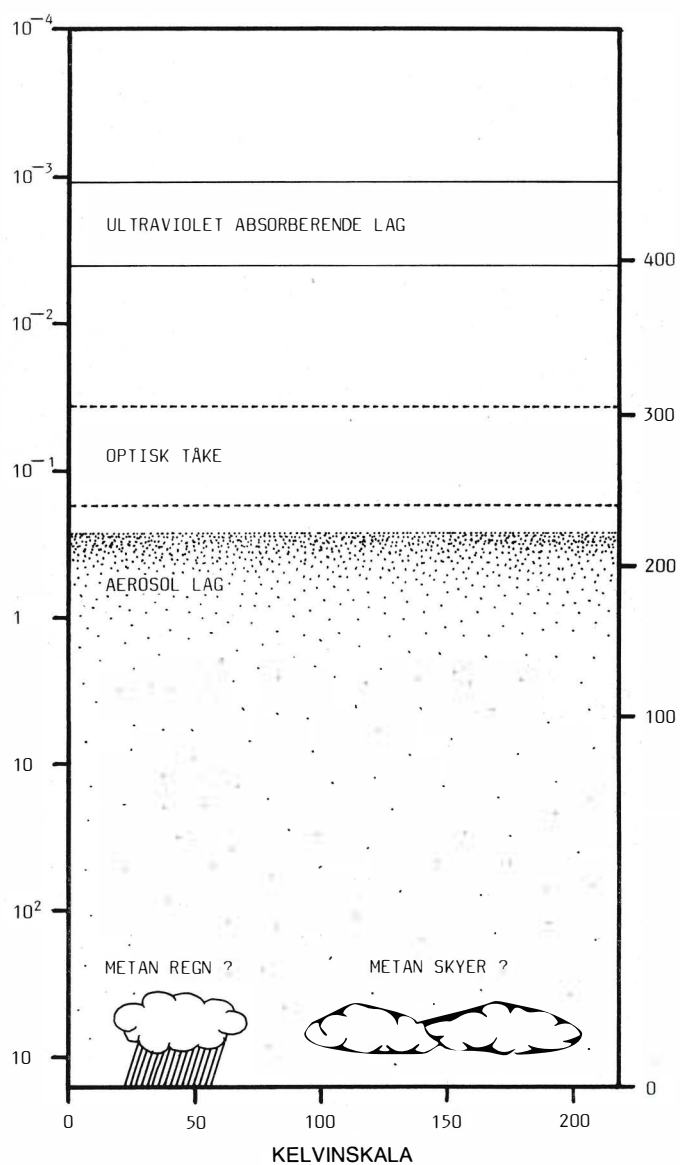

Diagram over Titanatmosfæren. Venstre skala viser trykk i millibar, mens høyre skala indikerer høyde i km. Nederst er det avsatt en temperaturskala.

tyder på at det kontinuerlig regner småsten over landskapet! Det er registrert partikler med nitrogen og karbon som grunnstoff i et høytliggende luftlag, som via et komplisert og delvis ukjent kjemisk reaksjonsmønster klumper seg til aerosolpartikler. Prosessen tar sansynligvis lang tid. Når partiklene får tilstrekkelig tyngde, vil de naturlig nok falle ned på overflaten. Dersom denne prosess har pågått i det meste av Titans liv, bør det nå ligge omlag et 300m tykt lag småsten på store deler av månens overflate. Dersom det viser seg at slikt regn virkelig forekommer, må sansynligvis eventuelle innfødte ha visse fellestrekk med skilpadder skulle man tro.

Tekst: IR
Illustrasjon: IR

Fast post

Filosofiske betraktninger

Av Einar Larsen

Selv

Et av de største mysterier i vår tid, som det ikke ser ut til at vi får en fullstendig løsning på med det første, er selve "livsenergien" som er selve seden til materiens selvstendige bevegelse og opptreden. I rent kirurgisk, kjemisk og fysisk perspektiv, har vi imidlertid nådd temmelig langt i forståelsen av de forskjellige livsformers funksjon og hvordan de til tider er i den og den spesielle fysiske og motoriske situasjon. Nå har imidlertid enkelte forskere vært inne på den tanke at til eksempel mennesket kan kalles en maskin, som opprettholder sin funksjon ved selv å ta til seg drivstoff, som ved hjelp av milliarder av "kjemiske industrier" utfører "smøring" og energitilførselen til maskineriet.

Om noen år kan vi ganske sikkert lage, om vi tar oss råd til det, en robot med en så avansert elektronisk jerne at den fungerer tilsynelatende helt som et menneske. Så observant og bevisst at den selv forstår når den må helle i seg litt olje til det automatiske smøresystemet, og når den må sette seg i en krok for lading. Hjernen kan programmeres med menneskelige følelser, slik at brukeren faktisk vil ha vanskeligheter med å skille dens ytringsform og adferd fra sine egne menneskelige venner. Har vi da på et slikt tidspunkt klart å bevise for oss selv at vi kan skape en slags "liv", -utfra det faktum at vi da med nok resurser til rådighet, kan

landsette noen slike stålmennesker på en eller annen klode sammen med en hel del andre maskiner og redskaper, og overlate dem til seg selv og deres egen utvikling? Formeringsprosessen kunne vi ha ordnet ved å programmere deres hjerner med et sterkt behov for å kopiere seg selv, via den samme produksjonsprosessen som vi benyttet for å skape dem o.s.v. Slike vesener vil kunne overbevise mange om at de har et jeg. Det vil si en virkelig levende personlighet. Selv vil de sikkert i diskusjoner hverandre og menneskene gi et klart uttrykk for at de tror på et liv etter den mekaniske død, og endog skaffe seg en egen religion. Mitt spørsmål og filosofi er hvorvidt de selv ville føle sit tilvær! Jeg tror bestemt at det i slike maskiner, uansett hvor avanserte de blir bygget, kun kan gi uttrykk for at de føler noe, men i virkeligheten bare være en mekanisme som ikke føler noe som helst. Med dette som utgangspunkt, er vi mennesker unike ved at vi har et selv som føler sin tilværelse i cosmos. Er vi en bevisst energi som har vandret siden det første biologiske tegn til liv oppsto på vår planet? - Ser vi dette som realistisk, er selvet vårt anskje et av mange, -ja kanskje uendelig mange kosmiske bevistheter som vandrer i tiden og utvikler sin forståelse av seg selv, underlagt ukjente lover og skapende kræfter!

Tekst: TR

DOBBEL NÆRKONTAKT I POLEN

Vi ha gjennom en samarbeidsorganisasjon i New Zeland fått opplysninger om to uavhengige nærkontakter som inntraff i Polen 1978. Hendelsene inntraff samme dag 27/9, og inneholder så mange felles detaljer at det er grunn til å tro at de gjestede har fått besøk av samme type humanoider. Begge hendelsene ble forøvrig omtalt i den polske avisen "Kurier Polskei" henholdsvis den 4. og 6. oktober 1978.

FØRSTE HENDELSE

Den opplevelsen som de første vitner opplevde, er fortalt av elever fra en folkeskole i Przyrownica, ikke langt fra Kwiatkow. Minst åtte elever, både gutter og jenter, hevder at de denne dagen møtte et mystisk vesen med et grønt ansikt, kledd i en tettsittende svart dress. På brystet av drakten var det et blankt sirkulært emblem med et rødt punkt i sentrum av sirkelen. Hendelsen utspant seg kl. 08.30 om morgenen mens elevene var på vei

til skolen fra landsbyen Magnusy, som ligger ca.2km. unna skolen.

Denne historien provoserte frem et stort oppstyr i de omliggende landsbyene da den ble publisert. Følgende er blitt fortalt av rektoren ved skolen, Mr. Wacław Chlebowski og hans kone Janina som også underviser ved den samme skolen:

Den 27. september hadde tredjeklasse-elevene skolestart kl. 09.00. Når Janina Chlebowska kom inn i klassen for å ha en musikktime med sine elever, ble hun møtt av et stort oppstyr i klasserommet. Noen av jentene, som til eksempel Karis Kolin-ska, var så oppskaket at det ikke var mulig for meg å få henne til å si et eneste ord, forteller Janina Chlebowska. En av guttene, Krzysztof Wawzyniak, kom frem fra klassen og begynte å fortelle om den merkelige mannen med det grønne ansiktet, som de hadde sett i skogen i nærheten av skolen. Hans historie virket forvirret og rotete, men da jeg spurte dem om hvor mange av dem som virkelig hadde sett denne merkelige mannen, rakte seks gutter og to jenter opp hendene.

Jeg fortalte denne historien videre til min mann og noen andre av lærerne ved skolen. Det endte med at vi alle gikk ut i skogen, men vi så ingenting av det barna

hadde fortalt om.

Rektor Wacław Chlebowska uttalte sene re: Vi kjenner elevene våre, og det tar oss ikke lang tid å avgjøre om de forteller løgner! -Faktum er at de helt sikkert har sett noe i skogen! Elevene hadde ikke vært samlet da de opplevde det merkelige, men til tross for det gir de alle den samme beskrivelsen av dette vesenet! Krzysztof Wosvrzyniak beskrev møtet med den merkelige mannen slik: "Jeg har sett en mann med et grønt ansikt og skjeve øyne. Han hadde hud mellom fingrene akkurat som andeføtter. Vesenet spaserte rundt like i nærheten av en bjørkelund nedenfor Magnussy. Jeg ble veldig skremt, for jeg hadde aldri sett noen slik mann eller vesen før. Jeg sprang derfor straks til skolen. Karia Kolinska, Jacek Cieplikowski og Slawek Karolak kom snart springende etter. De hadde alle sett det samme."

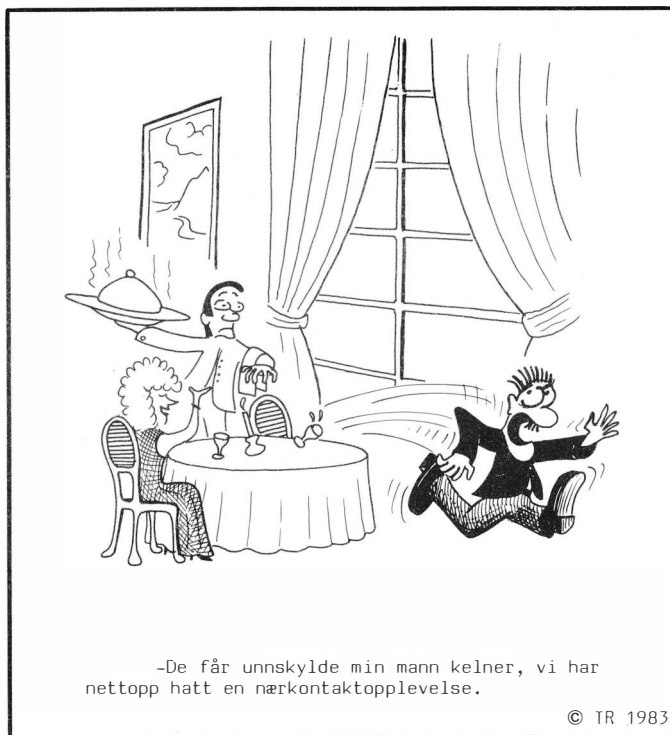
Rektoren rapporterte hendelsen til det lokale politiet, men til tross for at politiet undersøkte området, kunne de ikke avgjøre hva det var barna hadde sett.

Det ble senere også klarlagt at kl. 08.00 den samme dagen hadde en pensjonert lærer, Anastasia Byrda, som var i følge med sin datter, sett et merkelig intenst pulserende lys over tretoppene. Dette skjedde i den samme skogen som barna en halv time senere så den merkelige mannen. Begge kvinnene hevder at det ikke kunne ha vært et fly. Dette lyset ble også sett samtidig av en bonde, Jozef Powlak.

ANDRE HENDELSE

Den andre historien som utspant seg den samme dagen, ble publisert to dager etter den første. Det var Henryk Marciniak -en yrkes-sjåfør på 31år fra Golina i nærheten av Kanin, som opplevde et møte med et merkelig menneskelignende vesen mens han var ute for å plukke sopp. Her er hans egen fortelling:

Deres hender var mindre enn mine, -fint utformet og forbausende elastiske. De hadde den samme intense grønnfargen som ansiktene deres. Da jeg kom bort til dem tok jeg dem i hånden og hilste på dem. Jeg

la da ikke merke til at de hadde svømmehud mellom fingrene, -men ble oppmerksom på det senere. De hadde glassaktige røde øyne og fremtredende skinnben. Øynene deres var skjeve.

Henryk Marciniak hevder bestemt at denne hendelsen fant sted den 27. September, -den samme dagen som barna fra Przyrownicaskolen hadde sin opplevelse. Politiet i Kanin ble varslet om hendelsen. Det er helt på det rene at Marciniak ikke viste om de observasjonene som var blitt gjort tidligere samme dag. Han hevder også at han ikke hadde hørt nyhetene om en annen omdiskutert hendelse av 3.grad som var blitt referert på TV noen uker tidligere.

27/9 hadde han fått fri fra jobben, og bestemte seg for å ta motorsykkelen en tur for å plukke sopp i nærheten av en skog i distriktet. Det var bra vær for sopp-plukking syntes han, og ville derfor benytte anledningen. Han tenkte å begynne plukkingen i en ung eiketreskog, og hadde såvidt kommet igang da han ble oppmerksom på et merkelig objekt i åpningen av skogen. Han forteller:

Den var lik de karakteristiske vognene som veivesenet bruker. Den hadde et fuktig tak, og sto på fire store ben. Det var ingen lyder å høre. Jeg sto å så på den og undret meg over hva det kunne være, da det plutselig åpnet seg en luke, og to vesener

som var helt ulike oss mennesker kom til syne i døråpningen. En av dem fikk først øye på meg, og gav meg tegn til å komme nærmere. Jeg gikk bort til dem og stanset ved siden av det rare fartøyet. En slags trapp viste seg under opningen, og skapningene kom langsomt ut. Jeg rakte frem hånden og hilste på dem. Jeg merket meg at de hadde mørke, men ikke helt svarte drakter. Deres hender hadde den samme bredden fra armene og langs håndflatene. Deres høyde var bare omlag 1,40m mot min egen som er 1,70m. De snakket til hverandre om et eller annet, og det låt som om en LP-plate beregnet på 33 r.p.m. blir spilt med 78 r.p.m. En av dem holdt en gjenstand i hånden som lignet på et fotoapparat. Jeg tror faktisk han tok bilder. De studerte min motorsykkel meget grundig og var meget interesserte i mine nyplukkede sopper. Av deres oppførsel sluttet jeg at de var interesserte i hvordan jeg brukte motorsykkelen. Jeg kjørte ca. 20m. og stanset for å se meg tilbake, men de fulgte ikke etter meg. Den som holdt det som så ut til å være et kamera, gjorde en bevegelse som

om han spasket i bakken. Samtidig hørte jeg en merkelig lyd som kom fra farkosten deres, -en slags ringing. Begge gikk opp trappen og inn i farkosten, -åpningen lukket seg og var ikke lenger synlig. Deretter steg objektet meget raskt. Jeg sto omtrent 30m. fra den, og da den for over tretoppene merket jeg en bris av lufttrykket. Etter ca. 15sek, forsvant den helt av syne. Da jeg etterpå undersøkte landingsstedet, oppdaget jeg fire avtrykk der farkosten hadde stått.

Da Marciniak kom hjem følte han seg meget trett, men tok seg likevel tid til å fortelle hele historien i detaljer til sin kone Weslawa Marciniak. Hun ville ikke tro ham, men hun sa senere at hun ikke kunne komme på en grunn til at han skulle lyve for henne.

Avisene fortalte foruten selve hendelsen, at denne historien har skapt en stor interesse for UFOer og andre uforklarlige fenomener, blandt beboerne i distriktet.

Tekst: TR
Illustrasjon: TR

Uri Geller

.....hva skal vi tro om han?

Tilrettelagt av FI's parapsykologiske komite.

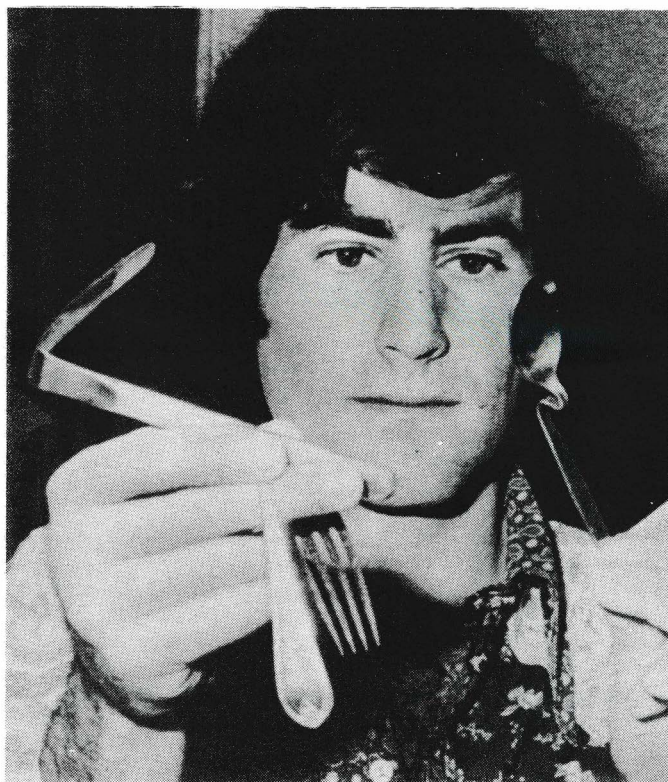
Uri Geller - en av de mest kjente og omtalte personer som hevder å være i besittelse av såkalte overnaturlige (fremmednaturlige) evner. -Israeleren som for omlag ti år siden forbløffet norske TV-seere med sin ufattelige evne til å bøye skjeer, gafler o.l. bare ved en lett berøring. Har han blitt avslørt som svindler, eller kan han fremdeles betraktes som et parapsykologisk medium og studieobjekt? Det er blitt skrevet en mengde litteratur om ham i de senere år, i så vel positiv som negativ retning, og det er vel en god del av oss som stiller oss noe betenget til hans fremmednaturlige evner. Vi vil i denne artikkelen presentere fakta om Uri Geller slik vi i dag kjenner dem, og vise til de forskjellige motstridende reaksjoner mot ham.

John Taylor

En av de som mener å ha latt seg lure av Gellers "triks", var matematikk-professor John Taylor ved Kings College i London, han opptrådte på TV sammen med Uri Geller, og måtte innrømme at han ikke kunne forklare hva "tryllekunstneren" drev på med. Taylor ble interessert i å teste denne merkelige personens evner, og tok ham med til sitt eget laboratorium. Da han hadde satt frem diverse måleinstrumenter, fikk ikke Geller noe til. Taylor mente at evnene til å bøye skjeer kunne skyldes utstråling av elektromagnetisme, men han

kunne ikke registrere noe slikt, og Geller klarte heller ikke å få noe til å bøye seg mens video opptakeren sto på.

Taylor undersøkte mange som hevdet at de hadde samme evner som Geller, men ved nærmere undersøkelser viste det seg at de måtte bruke makt for å bøye metallgjenstandene, hevder Taylor. Hva så med alle dem som hevder at nøkler, gafler og skjeer bøye seg mens Geller var på TV? Det skyldes forglemmelse og innbilning, se på nøklene dine, flere vil ganske sikkert være bøyd. Det samme gjelder bestikket i skuffene sier Taylor.

Uri Geller

Taylor upålitelig

Noe tidligere, for ca. fem år siden, -før Taylor fremmla påstand om at Geller kun var en dyktig tryllekunstner, og at han overhode ikke hadde noen spesielle fremmede evner, gav han ut en bok med tittelen "Superminds". Der beskriver han også et eksperiment med Uri Geller, forøvrig det eneste han har gjort med ham, i følge Taylor selv. Og hva skjedde den gang?

Et av eksperimentene gikk ut på at Geller skulle forsøke å bøye et messingstykke som var koblet til en følsom brevvekt. Man kunne da måle om geller brukte makt. Resultatet var at brevvekten ikke gav noe som helst utslag, mens messingen var bøyd 10 grader, i retning mot Gellers fingerstrøk. I dag uttaler imidlertid Taylor følgende: "Til tross for en meget vennlig atmosfære lyktes han ikke i det hele tatt - og for meg ender sagaen om Uri Geller her".

Til tross for Taylors matematikktittel, viser dette at han er et svært upålitelig sannhetsvitne. John Taylor kan avvises som vitne både for det ene og det andre. Det fremmednaturlige må gjerne av de fleste betraktes som juks, det gjør vår verden mye tryggere og mer oversiktlig. Men de vitenskapelige, rasjonelle motbevisene bør vel kanskje også underkastes prøver?

Forvrengte fakta

Hva med de grundige vitenskapelige tester som er utført av seriøse personer, som gir uttrykk for langt større pålitelighet? Motstanderne i Geller-saken har gått spesielt hardt ut mot de to fysikerne ved Stanford Research Institute (SRI) i Menlo Park, California, som foretok laboratorieprøver på Geller, og kom til det resultat at han absolutt hadde

evner som de fleste ikke har.

Disse to, Dr. Harold Puthoff og Russell Targ, ble nedrakket enda mer enn Geller selv. De ble beskyldt for å ha prostituert sin vitenskap og latt seg forlede av en tryllekunstners billige triks til å gi ham offisiell godkjennelse. Hva sier til eksempel Russell om denne motstanden? -Her er hans kommentar:

Hva er det egentlig å si? Kritikerne synes å være redde for å innrømme at det forekommer ting de ikke kan forstå. Mange av dem kom personlig til SRI for å delta i våre eksperimenter og studere fenomenene selv. Etterpå har de forvrengt alle de faktiske forhold og påstått at olt er bedrageri, på tross av at de selv hadde kontrollert at eksperimentene ble utført under de strengeste vitenskapelige sikkerhetsforanstaltninger. Alt det vi har rapportert om saken kan bevises i alle detaljer.

En mann ved navn William Edward Cox, har skrevet en artikkel om testing av Uri Geller, som tidligere har stått i Journal of Parapsychologi, nr. 12/1974. Den var da basert på et resyme levert den 22.08.74 på Parapsychological Association Convention på St. Johns University, Jamaica, New York. Forfatteren har studert både psykisk forskning og tryllekunst i 40 år og har organisert en komite innen Society of American Magicians for å bringe større anseelse til kunnskapene og meningene om missbruk av ESP i tryllekunstnerunderholdningen. Det foreligger trykt materiale om dette i Parapsychology Review nr. 3 /1974. Den brukte betegnelse "PK" betyr psykokinese, som er evne til å bevege fysiske gjenstander vedpsykisk kraft, også kalt telekinese. -Sjurd Rønning har oversatt William E. Cox's artikkel for oss:

Påstandene om statistisk PK fra Uri Geller, har tiltrukket seg adskillig oppmerksomhet. I dette resymet ønsker jeg å supplere de funn som ble rapportert for ett år siden av Stanford Research Institute. (Jeg sikter her til Russel Targ og Harold Puthoff: "ESP Experiments with Uri Geller" i "Research in Parapsychology, 1973", utgitt av The Scarecrow Press, Inc. i 1974). -Deres mest signifikante var ESP-eksperimenter, ettersom bare en liten del av tester for statistisk PK ved Stanford var rapportert å ha blitt utført under tilfredstillende kontrollforhold.

Jeg hadde anledning til å oppholde meg en time alene med Uri Geller i hans dag-

ligstue den 24. april dette året. Mitt håp var å bevitne statisk PK under hva som kunne betraktes som adekvate sikkerhetsforanstaltninger. Ettersom jeg selv var tryllekunstner, noe som var ukjent for Geller, ønsket jeg også å tillate anledningen til triks i påvente av at Geller hadde til hensikt å benytte seg av midler.

Tre tester med hans statiske PK ble gjort, og for disse hadde jeg skaffet meg to nøkler av spesielle typer og hadde arrangert en indre obstruksjon i mitt lommeur.

Nøkkeltesten

Til den første testen brukte vi en flat stålnøkkel av bankbokstypen, utagget og altfor hard til å kunne bøyes for hånd. Jeg lot med vilje Geller få ta på den, hvorpå han spurte om jeg ikke hadde en vanlig nøkkel i stedet. Jeg sa nei, og han svarte: "Vel, jeg vil prøve å gjøre noe med denne." Han la nøkkelen min på et kaffebord av glass foran sofaen som han satt på, og vi la begge merke til at den lå absolutt flat på glasset. Jeg hadde plassert meg på den ene siden av kaffebordet. Jeg plasserte min høyre pekefinger lett på den største enden av nøkkelen, og Geller strøk lett på den gjenværende delen med sin høyre pekefinger. Nøkkelen begynte å bøye seg langsomt på et punkt rett over fingeren min, og stoppet ved litt over 6 grader. Ethvert trykk han måtte ha anvendt ville ha vært mot bøyeretningen. Jeg flyttet fingeren min, og lot ham rugge den bøyede nøkkelen på glassbordet.

Jeg plasserte så et lite spill i håndflaten av min venstre hånd, og holdt det under bordplaten av glass, slik at jeg kunne ha en klar oversikt over undersiden av nøkkelen. Jeg vendte på nøkkelen til dens opprinnelige posisjon, og Geller strøk den igjen mens den langsomt bøyde seg til en vinkel av 12 1/2 grad. Hans strykning var lett, ettersom den ikke fikk nøkkelen til å rugge under min pekefinger. Alt dette tok anslagsvis ett minutt. Nøkkelen var ca. 40 cm. fra øynene mine, og likevel oppdaget jeg ingenting som kunne minne om triksing.

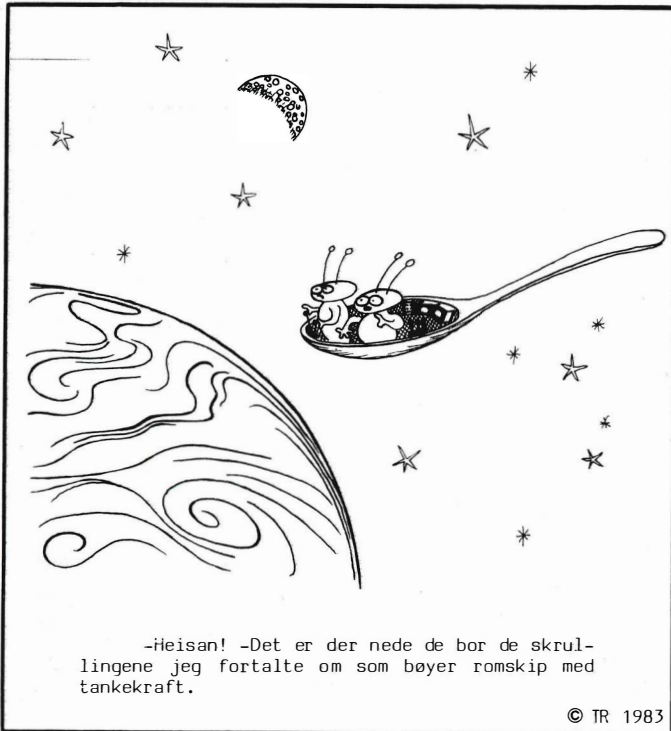
En annen nøkkel ble på lignende vis bøyet senere. Denne var av den vanlige skjelettnøkkel-typen, laget av bløtere metall (sinklegering). Geller var blitt overrakt denne nøkkelen, som den første, men returnerte den til meg i en perfekt rett tilstand etter bare en kort innspeksjon. Så la jeg den på bordet med min pekefinger presset mot den taggete enden. Geller strøk bare 2 1/2 cm. av skaftet ved håndtakenden, og denne gangen dukket det langsomt opp en bøyning på dette punkt, vel 2 1/2 cm. fra fingeren min. Nøkkelen fortsatte å bøye seg tydelig oppover inn til den nodde en 36 graders vinkel. Der var igjen ikke noe merkbart press mot fingeren min, og tiden som gikk med var mindre enn ett minutt.

Metallurgisk undersøkelse er blitt utført med begge nøkler, samt med to "kontrollnøkler". Undersøkelsen avdekket ingen abnormaliteter, ettersom deformeringen på grunn av bøyningen var ubetydelig sammenlignet med de effekter metallet var blitt utsatt for under produksjonen. (En mer detaljert rapport om den metallurgiske undersøkelsen kan fås fra forfatteren).

Urtesten

Det siste eksperimentet involverte mitt Hamilton lommeur. Jeg hadde foreslått denne testen tidligere over telefon, idet jeg sa at jeg hadde tenkt å forandre på hastighetsregulatoren, og at jeg ville utfordre ham til å rejustere den "slik at klokken ville gå igjen". (Jeg tenkte han ville sette mer pris på denne testen enn dem han vanligvis hadde utført med klokker hvis defekt enten var ukjent eller av en slik natur at det ikke var sikkert at det kunne hindre ham i å bruke normale midler for å få klokken til å gå for en begrenset tid).

Dette uret har to lokk på baksiden, det innerste er ytterst vanskelig å åpne. Det hadde blitt spesielt preparert av meg før møtet, i en gullsmedforretning i hotellet hvor jeg bodde. Et stykke aluminiumsfolie, tilnærmelsesvis 2 1/2 cm. langt og 1/2 cm. bredt, var klippet fra et kandisomslag. Folien hadde vokset bakside.

Jeg foldet dette på langs men lettere på skrå, slik at på den ene enden var folieoverflaten nesten 3 mm. bred, og på den andre siden 1 1/2 mm. Denne enden ble omhyggelig satt på plass på balansehjulbroen og under regulatorarmen, slik at den strakte seg 6 mm. forbi armen. De gjenværende 2 cm ble bøyet bakover regulatorarmen, som var blitt satt på H (hurtig). Denne delen av strimmelen pekte mot stilkene av klokken, og dannet nærmest et syvtall mens den snurret seg rundt den tynne regulatorarmen. Bredden av folieoverflaten på denne enden (nesten 3 mm.) tillot noe av voksen på undersiden å komme i kontakt med platen under. Ti minutter før mitt intervju presset jeg den kortere, 6 mm. enden av strimmelen inn i ekene av balansehjulet slik at klokken stanset. Geller viste intet om innsettelsen av denne hindringen.

Da vi var klare til testen, rakte jeg klokken til Geller med lenken tatt av. Han uttrykte usikkerhet, holdt klokken til sitt øre, ristet den lett men ikke utilbørlig, holdt den innen min synsvidde, så lyttet han igjen og utbrøt: "Den tikker, den tikker!" Jeg bekreftet dette med atskillig glede, ettersom det var en "første" for oss begge.

I hans nærvær åpnet jeg straks begge lokkene med min tommelfingernegl (som jeg brakk i prosessen). Vi fant at regulatorarmen var blitt ført lettere over til S

(sakte), til tross for det tette feste. Bevegelsen hadde dratt den kortere enden av folien med seg, opp og ut av balansejulet. De gjenværende 2 cm. av folien var blitt skåret av og hadde beveget seg 90 grader mot klokken til en posisjon hvor den avrevne enden var 13 mm. lenger borte fra H-S seksjonen enn da jeg hadde klarjort uret. Folien var faktisk lett fastklebet til drivfjærplaten. Dette p.g.a. voksen på undersiden. jeg løftet den med en kniv, for å observere graden avklebrighet. (Denne klebrighet reiser den mulighet at varme ble produsert under prosessen, noe som senere tester tenderte til å bekrefte). Den dobbelte effekten i mitt ur var enda mer imponerende på meg enn fenomenet med nøklene. Regulatorarmen hadde beveget seg totalt 40 grader (den ekstreme grense), og Geller selv var synlig affisert ved nyheten av denne erfaring.

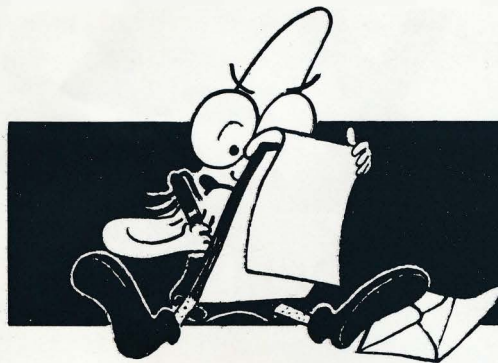
Jeg har ikke lyktes i å oppdage noen bedragerier i disse testene, og det har heller ingen andre tryllekunstnere jeg har konsultert. De enkle og iøyenfallende bevegelsene i alle de tre statiske PK-effektene gjorde fraværet av en assistentobservatør mindre alvorlig enn ellers. Av psykologiske årsaker hadde jeg unnlatt å kontakte en filmfotograf, og hadde faktisk avslått et tilbud fra en annen tryllekunstner om å bli med meg.

Konklusjon

Min konklusjon nå er at økt forskning i Gellers evner er berettiget. Det er uheldig at han er mer interessert i underholdning og publisitet enn forskning, noe som gjør hans tilfelle heller vanskelig. Det mest alvorlige tilleggsproblem, men ett som jeg håper også kan overkommes, er hans vane med generelt å foretrekke å holde i de objekter han påvirker.

Red., kan legge til at som kjent ropes det "svindel!" stadig høyere jo mer fremmed en historie lyder. Vi må derfor si oss godt enige i W. Edwards konklusjon.

Tekst: TR

LESERBREV

TR red.

Jeg er en ivrig leser av TR, og er kjempeglad for at det endelig har kommet et blad i denne kvaliteten på markedet. Jeg vil rette en spesiell takk til redaksjonen som viser en enestående evne til å variere stoffet over et bredt spekter av fremmedvitenskap.

Det er vel ganske mye arbeid med det hele, og ledelsen og de øvrige medarbeiderne føler sikkert ikke at de har fritidsproblemer av noen art, -men likevel drister jeg meg til å komme med et forslag til FI's ledelse. Jeg er nemlig av den oppfatning at folk generelt trenger en del mer kunnskap om det som befinner seg over den grå asfalten! Hva med en kursordning av noe slag? Dere kan jo f.eks. begynne forsiktig med tilbud om enkel astronomiundervisning på folke og ungdomsskoler, dersom dere får kapasitet til det. -Eller hva?

E. Fredrik Amundsen

Det er hyggelig å høre at du er fornøyd med bladet. Vi i redaksjonen har imidlertid konkrete planer om å høyne standarden ytterligere fra -84.

Du nevner undervisning ved skoler eller annen kursordning. -Vi kan fortelle deg at vår informasjonsavdeling ved flere anledninger har diskutert dette, og er nå i ferd med å planlegge en kursordning i astronomi/romfart for i første omgang folke og ungdomsskoler. Slik undervisning, er ikke bare et sosialt nyttig prosjekt, men vil også øke interessen en del i enkelte av skolens hovedfag.

TR red.

TR red.

Jeg har helt siden ganske tidlig i år bestemt meg for å sende inn et lite leserbrev til TR red., men det har tatt sin tid å gjennomføre planene i praksis.

Jeg skylder dere en hjertelig takk for at dere har klart å presse frem et slikt blad blandt all annen useriøs litteratur som liksom skal være informerende.

Da jeg tegnet mitt abonnement, spurte jeg deres representant om det var mulig åpenlyst å presentere FI's virksomhet med f. eks. en egen avdeling sentralt i Sandefjord, og fikk vite at et slikt sted allerede er skaffet. TR bekreftet imidlertid dette i TR 1 83. -Vedkommende husket ikke riktig hvor det var, -nevnte foresten at han ganske nylig var blitt medlem av organisasjonen. Grunnen til at jeg nevner dette, er fordi jeg gjerne vil være med på opp-pussingsarbeidet, dersom dere ikke alt er ferdige. -Jeg bor nemlig ikke langt ifra byen.

Morten Kval

Takk for positiv kritikk av TR. Det er alltid hyggelig å få god omtale fra medlemmene, men vi tar gjerne imot forslag om ting du vil ha forandret på i bladet.

Når det gjelder adressen til FI's lokaler, er det den samme adressen som vår nye postadresse. For tiden fungerer stedet bare som lagerplass, da vi fremdeles er i ferd med å pusse opp. Vi er svært takknemmelige for all den hjelp vi kan få fra medlemmer i distriktet, da det er en god del som skal gjøres.

TR red.

LMC X-3

-kan være et svart hull.

Av Einar Larsen v/FIs astronomiske komite.

Svarte hull er områder i universet som gjemmer på en mengde uoppklarte mysterier. Deres omfang varierer sterkt fra små mini hull, til hull som er i stand til å sluke hele galakser. Astronomer har observert disse områdene i flere år, og har vært på jakt etter dem helt siden 1916, da Karl Schwarzschild påviste at disse kosmiske grotter er en naturlig konsekvens av Albert Einsteins generelle relativitetsteori. En del teoretikere mener at den beste metoden astronomer kan benytte seg av under sin jakt på svarte hull, er å iaktta uvanlige dobbeltstjernesystemer. De systemer som er aktuelle å observere, er systemer der en synlig stjerne er gravitasjonelt bundet til en tilstrekkelig massiv, men usynlig følgesvenn. -Men hittil har man ikke lokalisert mange slike systemer (nøytronstjerner er gjenstand for

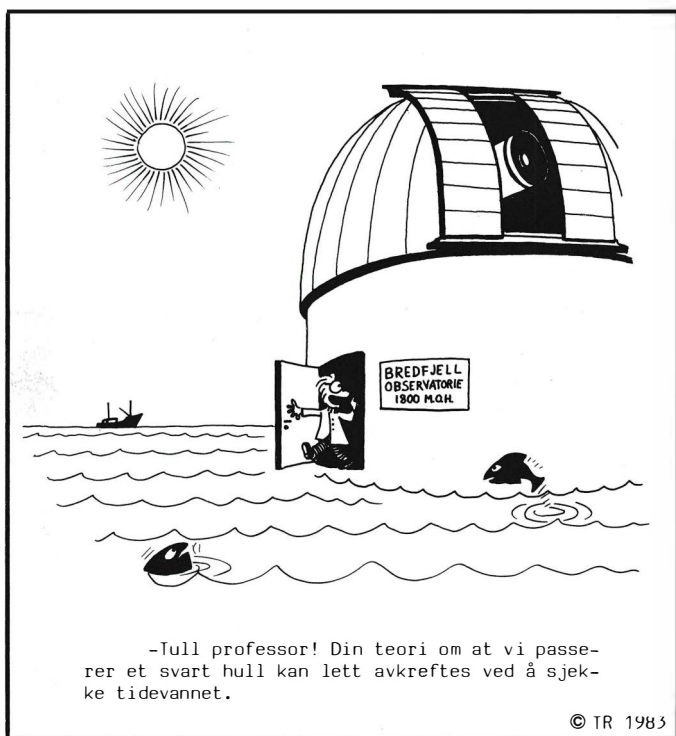
mange skuffelser med sine falske alarmer). Den beste kandidat til et svart hull, er inntil i dag Cygnus X-1, men alt tyder på at den straks vil miste denne sentrale posisjonen i forskernes hjerter.

Oppdagelsen

En kraftig og variabel røntgenkilde, under betegnelsen LMC X-3, i den store magelanske sky, har samme posisjon som en hovedseriestjerne av spektralklasse B3 og størrelsesklasse 17. LMC X-3 ble oppdaget under en kartlegging av røntgenkilder som ble gjort av Uhuru-satelitten først i 1970 årene, men det ble senere gjort bekreftende observasjoner av satellittene Orbiting Astronomical Satellite 3 og Uigh Energy Astronomical Observatory. Undersøkelsene som er gjort i forbindelse med LMC X-3 er utført ved Cerro Tololo Inter-American Observatory i Chile, av en fast forskergruppe.

Nøyaktige målinger

Anne Cowley ved University of Michigan, David Cramton og John Hutchings, begge ved Dominion Astrophysical Observatorie i British Columbia, arbeidet så grundig under observasjonene av LMC X-3's følgesvenn med Cerro Tololo's fire meters reflektor, at resultatene ble meget tilfredsstillende. De fant store variasjoner i stjernens radialhastighet, noe som tyder på at den beveger seg rundt et massivt usynlig objekt med en omløpstid på 1,7 dager. Sannsynligvis er sentrallegemet LMC X-3. Fravær av formørkelser i røntgenområdet, og andre faktorer, begrenser banens

inklinasjon til mellom 50 og 70 grader.

I den magelanske sky er det registrert mange røntgenkilder som er potensialer for svarte hull. Det viser seg imidlertid at de fleste av de ca. 40 registrerte kildene kommer fra områder som befinner seg bak eller foran galaksen. Forskergruppen er allikevel svært bestemt på at LMC X-3 befinner seg inne i selve stjernetaken, og at avstanden til oss er omlag 180 000 lys-år. Avstanden, spekteret og lysstyrken, gir oss data som tyder på at denne stjernen har en masse på flere ganger vår egen sentralstjerne Helios.

Det eneste tenkelige objektet som kunne tenkes å ha forvirret vitenskapsmennene, er en nøytronstjerne i nærheten. Men ved de undersøkelser som er gjort, viser det seg at objektet som utgir denne radiostrålingen har langt større masse. Massen er på 6-14 ganger vår sol's masse og mest sansynlig 9 ganger. Den nevnte nøytron-

stjernen har maksimalt 2-3 ganger massen av vår sol. LMC X-3 er den andre sterke kandidaten til et svart hull med stellar-masse. Dersom det viser seg at ingenting kan motstride denne påstand, er LMC X-3 det første svarte hullet som er observert utenfor melkeveigalaksen. Samtidig viser det seg at den er en bedre kandidat enn den andre, Cygnus X-1. For det første viser stjernens høye banehastighet og omløpstiden på 1,7 dager at LMC X-3 har et sentralt legeme som er omlag like massivt som Cygnus X-1. Dette alene gjør den til en god svart hull kandidat. Dersom det ved senere målinger viser seg at LMC X-3's røkenstråler varierer med perioder rundt ett millisekund eller mindre, noe som tyder på at det er et svært kompakt objekt, er kjangsene ennå større for at påstanden om at LMC X-3 er et svart hull, medfører riktighet.

Tekst: TR

SIRIUSMYSTERIET:

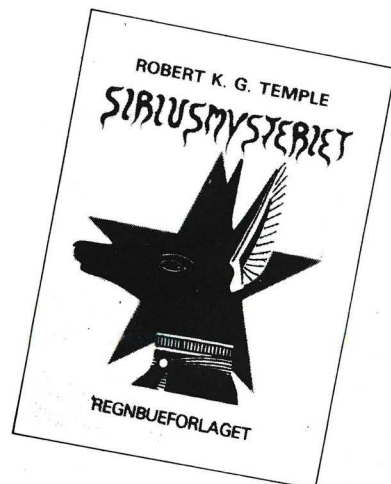
Har jorda hatt besøk av intelligensvesener fra stjernesystemet Sirius?

En av de fire Dogonprestene som åpenbarte Sirius-tradisjonene for antropologene.

Dogonfolket i Vestafrika har detaljerte astronomiske kunnskaper om stjernesystemet Sirius, opplysninger som moderne astronomi først nå har mulighet for å bekrefte. Disse opplysningene utgjør kjernen i Dogonprestenes hemmelige lære, og Dogonene hevder å ha fått opplysningene av vesener som bor på en planet i Sirius-systemet.

Robert Temple brukte åtte år på å skrive denne bok, som blant annet har inspirert Doris Lessing, Stevie Wonder, Erich von Däniken og millioner av andre.

SIRIUS-MYSTERIET
av Robert K.G. Temple

H Kr 59,—.
IB Kr 84,—.

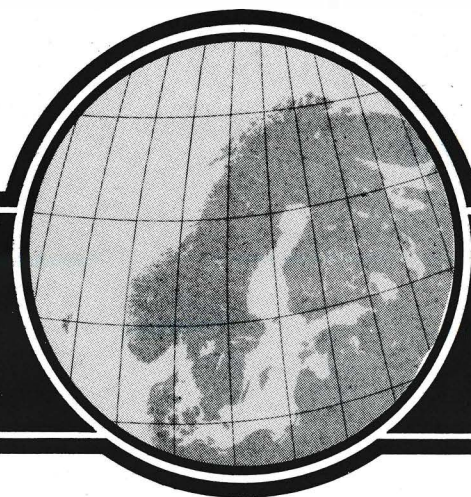
Kjøp den i bokhandelen, eller direkte fra
REGNBUEFORLAGET, postboks 2169, 7001 Trondheim

Fast post

Rapportnytt

lokalt

Hamar

En person fra Hamardistriktet rapporterer at han 9/2 1983 ca. kl. 20.00 observerte en UFO i Hamardistriktet. Et rødt konstant lys var å observere på kveldshimmelen. Objektet fulgte den samme bevegelsen som så mange andre også har vært vitne til i forbindelse med iakttagelser av UFO. Objektet beveget seg opp og ned, og i krasse svinger. Observatøren gir et noe usikkert inntrykk av hva han selv tror det kan ha vært, men tankene på muligheten for at det har dreid seg om en ikkejordisk farkost innrømmer han at var tilstede. Objektet var kun utstyrt med dette ene lyset, som gav et klart rødt lys, hvilket utelukker mulighetene for at det kan ha vært et fly mannen så. Bevegelesene og manøvrene setter også flyteorien i en svak posisjon. Det bør legges til at det heller ikke ble registrert noen lyd under observasjonstiden.

Tromsø

En rapport i fra Tromsø gir oss opplysning om en UFOobservasjon over Solbergfjorden 13/2 1983. UFOen ble sett av flere mennesker samtidig. Dette er en detalj som alltid er av betydning for en observasjons troverdighet. Ved kvelds-

tider kom det et objekt svevende sakte over himmelen. Ett av vitnene forteller denne historien:

Etter at mandagsfilmen var ferdig, kikket jeg tilfeldigvis ut av kjøkkenvinduet. Først trodde jeg ikke mine egne øyne. Jeg måtte ta opp kikkerten og se, og da konstanterte jeg noe som jeg aldri har sett tidligere. Et sterkt lys som sto nesten stille på himmelen Gompeng og Bjørge. Det var ved 23.45 -tiden jeg så det, og i et kvarter fulgte jeg med denne mystiske, lysende gjenstanden. Jeg ringte til min sønn og en av mine naboer, og tilsammen vet jeg om fire personer som så dette fenomenet. Naboen fulgte UFOet til klokken 01.00 om natten. Da var den kommet over Vågen.

Senere viste det seg at flere hadde sett det samme. Objektet var et uregelmessig blinkende lys. Øverst lyste det rødt, men i kikkerten var det også et grønt og blått lys å se. Dosent Ove Harang ved nordlysobservatoriet i Tromsø, ser ikke å kunne gi noen forklaring på fenomenet.

Nordland

En rapport har kommet oss i hende som forteller at flygeledere og folk i værtjenesten har iaktatt UFO i Nordland fylke. Fem tjenestemenn på vakt så samtidig et flygende objekt som kun kan betegnes som en UFO, da ingen av dem kan forklare hva det var de så. Observatørene forteller at de så en avlang sylindrisk gjenstand som

sola skinte i. Objektet befant seg da i retning sør/sørvest. Først trodde de fem tjenestemennene at de så et fly som lå i en skarp sving, men da de ble klar over at objektet befant seg helt i ro, fant de frem en kikkert og varslet lufttrafikk-tjenesten. Bak gjenstanden så de at det lå en tykk hale av damp eller røk. Sylinderobjektet var en tydelig metallisk gjenstand som solen hele tiden ble reflektert i. Observasjonen varte i 2-3 minutter innen den forsvandt bak en skybanke som lå i retning Gildeskål.

Kvinesdal

En UFOobservatør fra Kvinesdal forteller at det ved 18.00 tiden tidlig i år ble observert et lysende objekt i zik-zak bevegelse over dalen. Gjenstanden fløy i forskjellige retninger på himmelen. Observatøren var sammen med en venn som kan bekrefte hendelsen, som de observerte i lag.

Objektet var avlangt med lys foran og bak. SigarUFOen virket rødaktig på midten. Observatørene mener det minnet svært om et fly å se til, bortsett fra den eiendommelige bevegelsen som ingen fly kan etterligne. Gjenstanden endret stadig kurs, men forsvandt til slutt i vestlig retning.

En ung gutt, Ken Caswell, som bor på Kråketona, så en UFO lignende gjenstand over Uenes omtrent samtidig som observasjonen i Kvinesdal. Begge beskrivelsene av hendelsene er svært like, så disse tre har trolig observert det samme.

Vår forskningsavdeling vil gjerne få legge til at observasjonenes data gir her uttrykk for at det dreier seg om UFO av den art vi hittil ikke har kunnet forklare med noe jordisk fenomen.

Stockholm

Torsdag den 2.des. 1982. -Enn kjølig vinterdag med mye folk på Stockholms gater. Julehandelen var begynt, og juleutstillingen var allerede i full "blomst".

Margarete Alderin og hennes syvårige

sønn Sebastian samt venninnen Karin Heden med sønnen Viktor - samtlige fra Ängelholm var på et tre dagers besøk i Stockholm for å begynne julehandelen. Ved 15.00 tiden på torsdagen spasserte de langs en av gatene i nærheten av Stureplan, da Margareta Alderin plutselig stivnet til. Hun ble møtt av et høyst overraskende syn. Hennes sønn Sebastian begynte å løpe omkring og lekte ved å forsøke å fange et lite lysende objekt som svedde omkring gutten i ca. 10 cm. høyde over gågatens heller.

Det hele var aldeles utrolig forteller Margareta. "Rundt gutten min sirklet det en ganske liten rød orange lysende sak på størrelse med en klinkekule! Når Sebastian forsøkte å gripe tak i den, eller trampe på kulen, vek den et godt stykke unna i klar bestemt bevegelse! Etter 30-40 sekunder ble jeg livredd, og skrek høyt: -Sebastian, kom hit! Men han hørte meg ikke med det samme, så jeg skrek høyt igjen: -Sebastian, kom hit straks! Da inntraff det merkelige at kulen umiddelbart forlot Sebastian og kom svevende rett mot meg istedet. Den stanset ca. 50 cm. foran mine føtter og min venninne Karin og jeg tok forskrekket noen skritt til bake, og i hvert fall jeg, skrek høyt av redsel konstanterte Margareta. I neste sekund for så kulen avsted langs hele gågaten til den forsvant av syne. Min første tanke var den at nå har vi blitt utsatt for TV's skjulte kamera, og nå har man riktig fjollet for kameramannen. Først når vi vendte oss om og kikket etter skøyer-makerne, fant vi ingen som lot til å være skyldig i hendelsen. Det var bare butikker og kontorlokaler å se, -ingen steder var det noe eller noen som virket mistenkelige".

En smule sjokkerte forlot de to kvinnene med sine barn plassen. Eksakt på hvilken gate det skjedde husker de ikke, men de mener at det enten må ha vært på Biblioteksgatan, Sturegatan, Drottninggatan eller nybrogatan. Blant vitnene fantes det flere personer som på forskjellig avstand fra hendelsesstedet iaktok gutten og den lekende kulen. Ved henvendelse til Stockholmpolitiets tekniske avdeling, satte Skjef Vincent Lange igang en viss etterforskning. Han kunne senere fortelle at ingen hadde henvendt seg til ordenspolitiet angående hendelsen 2. desember. I og for seg ikke så merkelig, da Margareta selv unnlot å melde saken. Men ettersom hendelsen berørte hennes tanker

sterkt, kom uroen hos henne for at Sebastian kunne ha fått skade ved nærkontakt-hendelsen med det merkelige lille feno, menet. Kunne den orangefargede lille kulen ha vært projektert frem via laser? Margareta Alderin tok kontakt med en professor ved Tekniska Högskolen i Stockholm, og spurte han om saken. Joda, -om man har to laserkanoner og lar strålene bryte hverandre kan et lyspunkt synes, mente professoren. På spørsmålet om laserstrålene da måtte ha pasert flere ganger gjennom gutten, ble professoren tydelig irritert og avsluttet derfor straks samtalen.

Så der står Margareta Alderin i sin etterforskning. Finnes det et skrulette individ i Stockholms gater som leker med laserkanoner på et farlig og uansvarlig vis!? Eller var den lille lyskulen noe helt annet langt utenfor vår kunnskaps-verden? Heldigvis ser det ut til at Sebastian på ingen måte har tatt skade av leken med sin "UFOvenn".

Kalmar

Fjortenårige Carina Sjöström fra Kalmar virket svært rolig og avbalansert da hun fortalte følgende UFOhendelse som hun sammen med sine to venninner Pia Anderson 17 år og Anna Karin Lindahl 11 år, hadde vært vitne til. Hun forteller følgende historie:

Når vi kom ned i hagen, la vi merke til at det var uvanlig lyst med hensyn til døgnets klokketid som da var 21.00. Dessuten var jo mørketiden kommet godt igang, ettersom det inntraff onsdag 27. oktober (1982). Vi drev med ridning, og hestene oppførte seg svært urolig, og viste tegn til å søke tilbake til stallen. Plutselig hørte vi en merkelig hvinende lyd i luften over oss. Hestene begynte å gallopere raskt av sted. Vi begynte å bli litt redde i den usedvanlige situasjonen. Da vi etter en god del strev fikk kontroll over dyrene, ble vi oppmerksomme på et underlig objekt som svevde 7-8 m. over oss. Objektet var rundt og svevde lydløst over hodene våre. Gjenstanden var utstyrt med lys i alle farger, og midt under var det liksom en liten brann eller noe glødende. Understellet var dessuten utstyrt med tre sølvglinsende ben, som et landingsunderstell.

Vi så farkosten i ca. 2-3 minutter, for deretter å skynde oss hjem med våre oppjagede hester. En del oppjagede var jo vi også. Under tilbaketuren kastet jeg et blikk bakover, men kunne da ikke lenger se objektet. Da vi fikk satt hestene i stallen, begynte de så smått å spise litt, men gikk endel urolig rundt, -viftet med ørene o.s.v.

Jentene var svært oppskremte dagen da det hendte. Det svartnet bl.a. for øynene på Pia Anderson. Ei som kan bekrefte den nærvøse holdningen til ridetrioen, er Anita Sjöstrand som bor i nærheten av gården der de har sine hester. Jentene kom i stor fart inn på gården onsdag ved 21.00-tiden, og var fulstendig oppskremte, forteller hun. Ingen i vår familie hadde sett noe uvanlig, men jentene var virkelig oppskakede, så noe underlig må de ha sett, sier Anita Sjöstrand.

Lokalavisen Østra Småland publiserte hendelsen i lørdagsutgaven 30. oktober. Reporteren Alf Olsson hadde da sjekket med trafikkleder Peter Erlandsson ved Kalmar flyplass, men han kunne ikke gi noen forklaring på pikenes opplevelse. "Vi hadde ikke noen aktiv trafikk i luften som avvek fra det normale på onsdagskvelden", forteller han. Området der de unge jentene gjorde sine iakttagelser ligger ganske langt vest for innflygningslinjen til landingsbanen, så det kan umulig ha vært lyset fra noe fly de har sett. Foruten at objektet sto stille i luften, er detaljbeskrivelsen av objektet i seg selv et klart tegn på at flyteorien kan avvises. Trafikklederen bekrefter også at det ikke forekom helikoptertrafikk i området på den tiden, dessuten er helikoptere som kjent ikke lydløse, og har ikke understell i likhet med det jentene beskrev, på den rare gjenstanden, som vår forskningsavdeling ikke kan gi annen forklaring på enn at det har dreid seg om en farkost av ukjent opprinnelse.

Strängnäs

Robert Vergeland rapporterer: "Det var like før Malby hotel, jeg fikk øye på to avlange mørke objekter på himmelen. Jeg så objektene ut gjennom venstre sidevindu og ble til slutt tvonget til å stanse bilen

for å kunne iakte dem nærmere. Objektene så høyst eiendommelige ut, og jeg fikk fornemmelsen av at noe var galt".

Robert Vergeland fra Nacka ble stående helt forvirret ved siden av bilen 6 km. øst for Strängnäs på E3 fredag 17. desember 1982. Klokken var 15.00. Mot den lyseren delen av himmelen i vest, viste det seg to avlange skiveformede objekter som helte med ca. 45 graders vinkel i forhold til bakken. De beveget seg sakte og parallelt med hverandre sørover i langsom fart. Gjennstandenes lengde var omlag tre ganger fullmånenes diameterdimensjon mot himmelen. Robert Vergeland oppdaget noen menn som arbeidet med en gravemaskin ved siden av veien, og påkalte straks deres oppmerksomhet. Helge Sotari og Mindor Kriholm fra Åkers Styckebruk, kom bort til Robert, og sammen så de objektene forsvinne i sydlig retning. Ingen av dem mente å kunne gi noen kjent forklaring på fenomenet. -Robert Vergeland forteller:

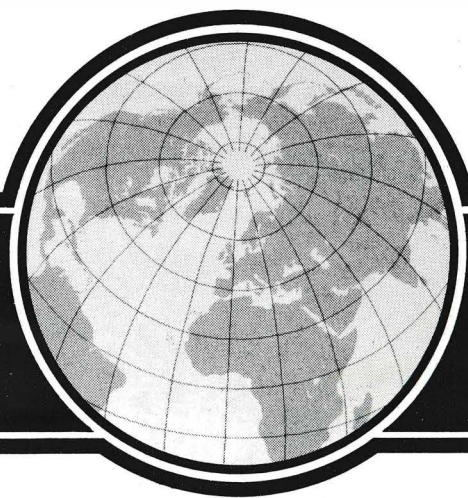
Objektene kan ikke ha vært tåke eller røkdatter, ettersom begge hadde helt skarpe konturer som verken forandret seg eller oppløste seg under opservasjonstiden som varte 5-6 min. Etter hendelsen kjørte Robert Vergeland inn til Strängnäs og varslet politiet. Han fortalte historien i detaljer. Han anbefalte også politiet å

sende en patruljebil i retning Lännä og Malmköping langs länsväg 55, all den tid objektene beveget seg så langsomt at det burde være mulig å innhente dem. Dessverre ble det ikke så. Første politibetjent Hernitz Pasken ved Strängnäs politistasjon fortalte at man hadde bare en radiobil i tjeneste og at den var opptatt med annet oppdrag i samme tidsperioden. Mindor Kriholm kjørte straks etter Vergeland inn mot Strängnäs. Helge Sotari ble imidlertid igjen på gården, og han fikk da til sin store overaskelse se det tredje objektet komme i samme bane. Både form, utseende og objektets hellning var identisk med de tidligere skiveformede objektene. Sammenlagt tre skiveformede gjennstander passerte altså sørover i løpet av et kvarter. Fra Milostab Ö i Strängnäs kom noen med forklaringen at det var rester av en kondensstripe fra et passasjerfly som gav disse underlige formene sett mot lysere deler av himmelen. FI's rapport og forskningsavdeling anser denne forklaringen som fulstendig verdiløs, da vitnene presiserte at alle tre objektene hadde samme form, -samme hellning og var skarpkonturerte.

Tekst: TR
Illustrasjon: UFO Sverige Aktuellt
Kilder: Norske Aviser og UFO Sverige Aktuellt

Fast post

Rapportnytt globalt

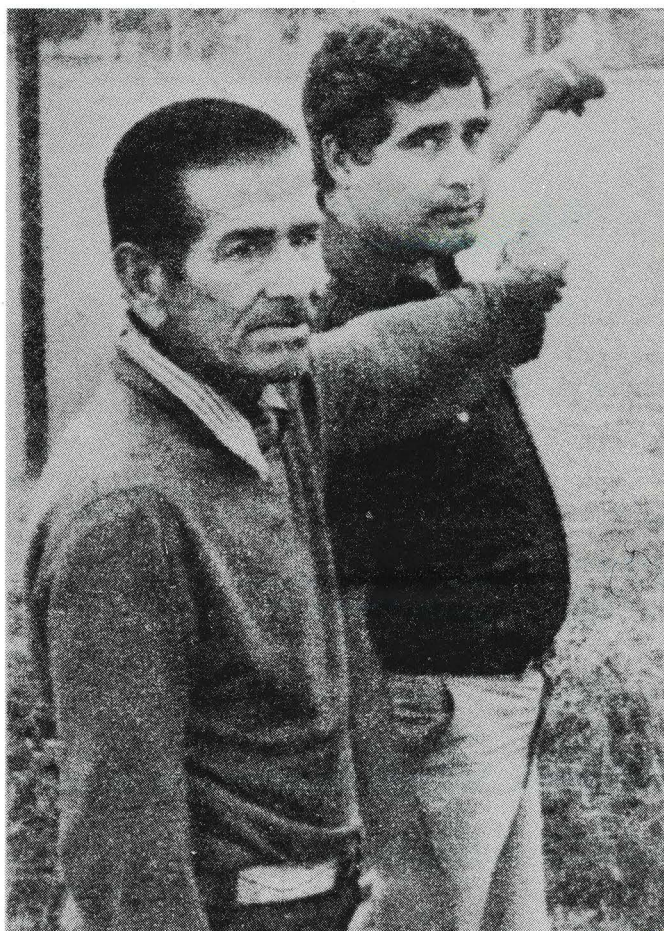
Argentina

En politimann og to atomenergiekspert-er iakttok i sjokk og beundring en UFO dele seg i to for så angivelig å eksplodere i et blendende orange lysglimt. Denne forbausende hendelsen fant sted i byen Mendoza i Argentina, hvor UFOer har vist seg for beboerne siden april i år. De har forfulgt fly lavt over husene og overrasket bilister, og huseiere ved sine eiendommer. Ded de to sistnevnte tilfeller, har det skjedd som så ofte skjer, at bilene og husene for en kort periode mister sin strømemergi, inntil UFOene forsvinner igjen. Mens undersøkelsen av den interessante hendelsen pågikk, fortalte Antonia Pinta, politibetjent i Mendoza, om den eksploderende UFOen:

"Da jeg ankom til hendelsesstedet hvor mange mennesker tidligere har sett lignende fenomener, var det allerede to mennesker der. De presenterte seg som teknikere fra Argentinas Atomenergikomisjon.

Sammen så vi tre et objekt som strålte ut et et meget klart lys, og som delte seg i to. Deretter så det ut som om de to delene eksploderte, men vi hørte ingen lyd. Etter hendelsen ble jeg bedt om å returnere til politistasjonen, og at teknikerne skulle ta seg av studiene av hendelsen. Da jeg forlot stedet, så jeg at teknikerne var i ferd med å plukke opp fragmenter etter den tilsynelatende eksploderende UFOen".

Atomenergikomisjonen nektet å uttale

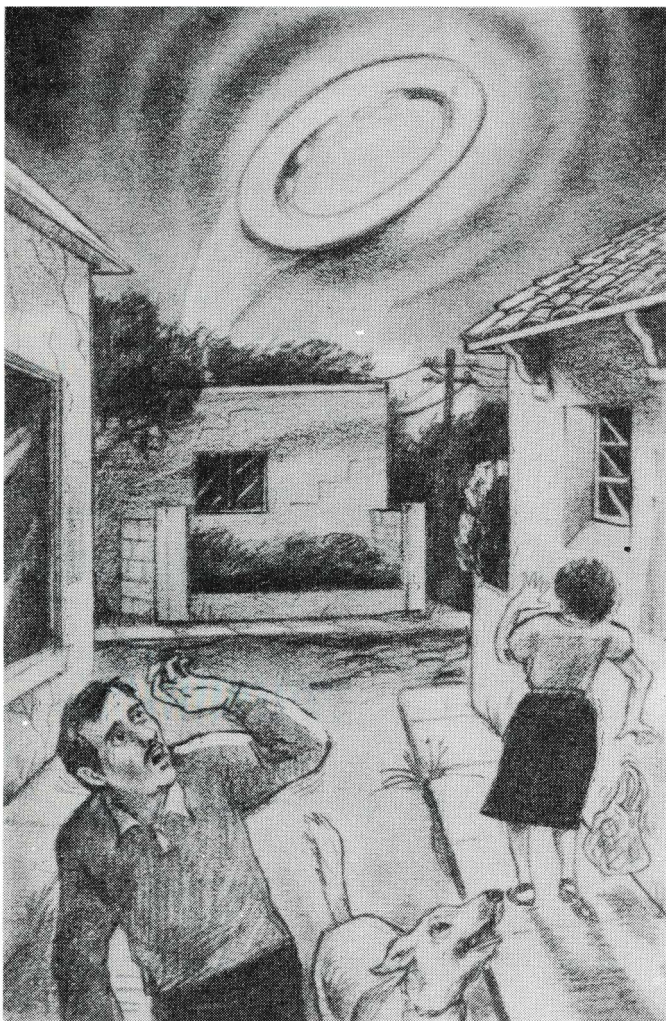

Politibetjent Pinta (til høyre) og taxisjåfør Lopez viser hvor UFOet fløy.

seg om saken, men UFOeksperten Pedro Romaniuk fortalte at troverdige kilder hadde bekreftet politibetjentens uttalelse.

"Teknikerne fra Atomenergikomisjonen så det ukjente objektet dele seg i millioner av glødende biter, som gav fra seg et blendende orange lys", sier Romaniuk, en tidligere flyoffiser som har skrevet ti bøker om UFOer.

Undersøkelsene er avsluttet i denne

En illustrasjon fra Mendoza, av et lysende UFO.

saken, uten at man har kommet frem til noen forklaring som kan tilfredstille UFO-skeptikere. En annen UFOhendelse endte med at Juan Lopez kjørte ut av veien idet UFO-en kom opp mot ham bakfra, og dens blendende lys gjorde det umulig å se noe. "Det var et stort eggformet objekt som strålte ut et orange lys". forteller han. "Mine tre passasjerer og jeg fikk panikk, men jeg forsøkte å kjøre unna, men bilen var død. -Etterat UFOen var forsvunnet kunne jeg starte bilen igjen".

UFOene som har fløyet lavt over hus-takene i Mendoza har skapt en så sterk frykt, at beboerne har organisert et portforbud som skal sørge for at ingen kommer til skade p.g.a. UFOene. Dette til tross for at ingen ennå har blitt annet enn skremt. "Vi er skremt til døde!" -Innrømmet Alonso Menezes, en kjøpmann i Mendoza. "I ukevis har merkelige objekter fløyet lavt over husene våre. Vi vet alltid når de kommer, for hundene begynner å hvine og klore på dørene for å komme

inn. Min egen hund gjemmer seg som om den ble jaget av en fjelløve. Flere enn 60 av oss har sett dem. De er ovale og stråler ut et orange lys som lyser opp hele nabolaget. De kommer i retning fra fjellene og tre fire ganger har de fløyet over husene våre i tretopphøyde. Noen av beboerne her har til og med skutt etter dem, uten at det har hatt noen effekt. I den siste uken i april ble strømmen borte i den perioden UFOene var å se. Ingen har gitt oss noen forklaring på dette, og politiet sier bare at det er UFOer. Vi vet ikke hvor lenge vi kan holde ut å leve i denne konstante frykten".

FI og TR-redaksjonens sluttkommentar til denne saken, må bli at det ser ut til at Argentinas innbyggere trenger en del informasjon om fremmedvitenskap, ikke minst om UFOsaken, i disse "redselsfulle" tider.

Tyskland

Frekke romvesener som fører UFOer lik skinnende stjerner angriper Europa, terroriserer tusener av vitner og unnviker dramatiske militære forsøk på å tvinge dem til å lande! - Slik lyder en rapport vi nylig har fått ifra Vest Tyskland. Dusinvis av observasjoner delvis rapportert daglig fra byer så langt sør som Turin i Italia og til Hamburg i Tyskland. Observasjonene har vært av en slik hyppighet, at det tyske flyvåpen har prøvd å tvinge dem ned med Phantom jagere. Folk har blitt så oppskremt, at Vatikanet har kommet med en appell til folk om å be om at objektene ikke kommer fra verdensrommet. De første observasjonene ble gjort i Turin - en by som profeten Nostradamus spådde for over 400 år siden at ville bli skueplass for slike aktiviteter i det 20. århundre.

Det har vært gjentatte observasjoner i luftrommet over Milan, Venice og Trevi som har overbevist innbyggerne og autoriteter om at en invasjon fra verdensrommet er nær forestående. Militære kilder har ingen annen forklaring på de tallrike observasjonene som er blitt rapportert av sivile og militære piloter.

Noen hevder også å ha sett romvesener stirre på dem gjennom små ventiler, da de kom nær nok flyene deres. Pietro Arduini,

en bankdirektør fra Venice hevder også å ha sett de fremmede. Her er hans opplevelse:

Jeg kikket gjennom stuevinduet en kveld, og fikk øye på et lysende objekt over et høydedrag nær huset mitt. Det var rundt og hadde lange vinduer. Jeg så konturene av skapninger innenfor og en sur-

rende lyd kom fra farkosten. Lyden ble sterkere og sterkere inntil jeg besvimte av sjokk.

Fader Elio Bianchini fra Turin sier: "Jeg var ikke helt sikker på dette med UFOer før jeg fikk høre så mange troverdige vitneutsagn om slike observasjoner, og fikk se dem med mine egne øyne. Noe viktig og avgjørende er i vente for jorden. Jeg håper og ber om at det må være noe godt".

En av de mest dramatiske møtene fant sted i Cologne i Vest Tyskland da en pulserende hvinende UFO fløy lavt over en politistasjon rett foran øynene på to politibetjenter.

"Det var kl. 02.00 om natten, da min kolega Uwe Capitanio og jeg så den over byen", sier Rolf Behrmann, en sjefsinspektør ved Cologne politidistrikt. -"Vi sto på forsiden av politistasjonen da vi hørte denne hvinende lyden over oss. Vi kikket opp, og besvimte nesten av sjokk. Rett over oss var denne enorme runde gjenstanden som snurret rundt og rundt. Den steg langsomt oppover og så ut som en veldig stor stjerne med et fargespekter som gikk fra rødt og så til hvit, og videre til blått og grønt. Uwe ville springe inn i politistasjonen, men han kunne ikke røre seg. Det var som om vi var frosset fast til bakken".

Behrmann forteller videre at UFOen svevde over dem i flere minutter, før den for ut av syne nord for byen.

Noen sekunder senere fikk Karl og Helga Brust øye på en gruppe av lys over en motorvei i retning Dusseldorf - rett nord for Cologne. Autoriteter innen flyvåpenet innrømmet å ha fulgt en UFO på radar samtidig med at parret hadde sin opplevelse. Flyvåpenet sendte opp to Phantom jagere, men pilotene kunne ikke finne noe, til tross for at de hadde registrerte UFO på radaren. UFOen ble gjenoppdaget tre timer senere, men da jetjagerne kom etter dem, forsvant UFOen inntil den dukket opp igjen neste morgen.

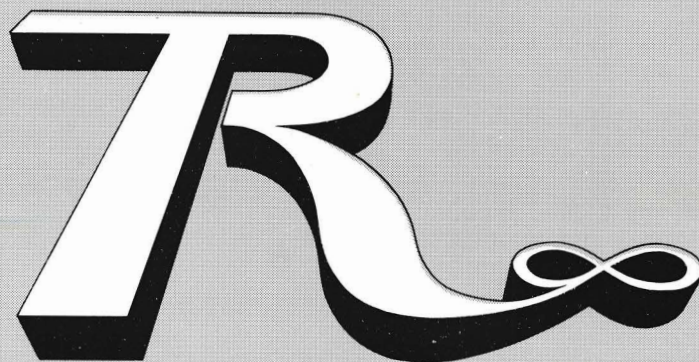
Ulrich Schmid, en erfaren UFOobservatør forteller:

Dusinvis av UFOer er blitt sett i luftrommet fra Hamburg til München og til Frankfurt. Ekspertene er forbauset og engstelige, hva det nå er de er engstelige for.

Viktigste observasjonssteder.

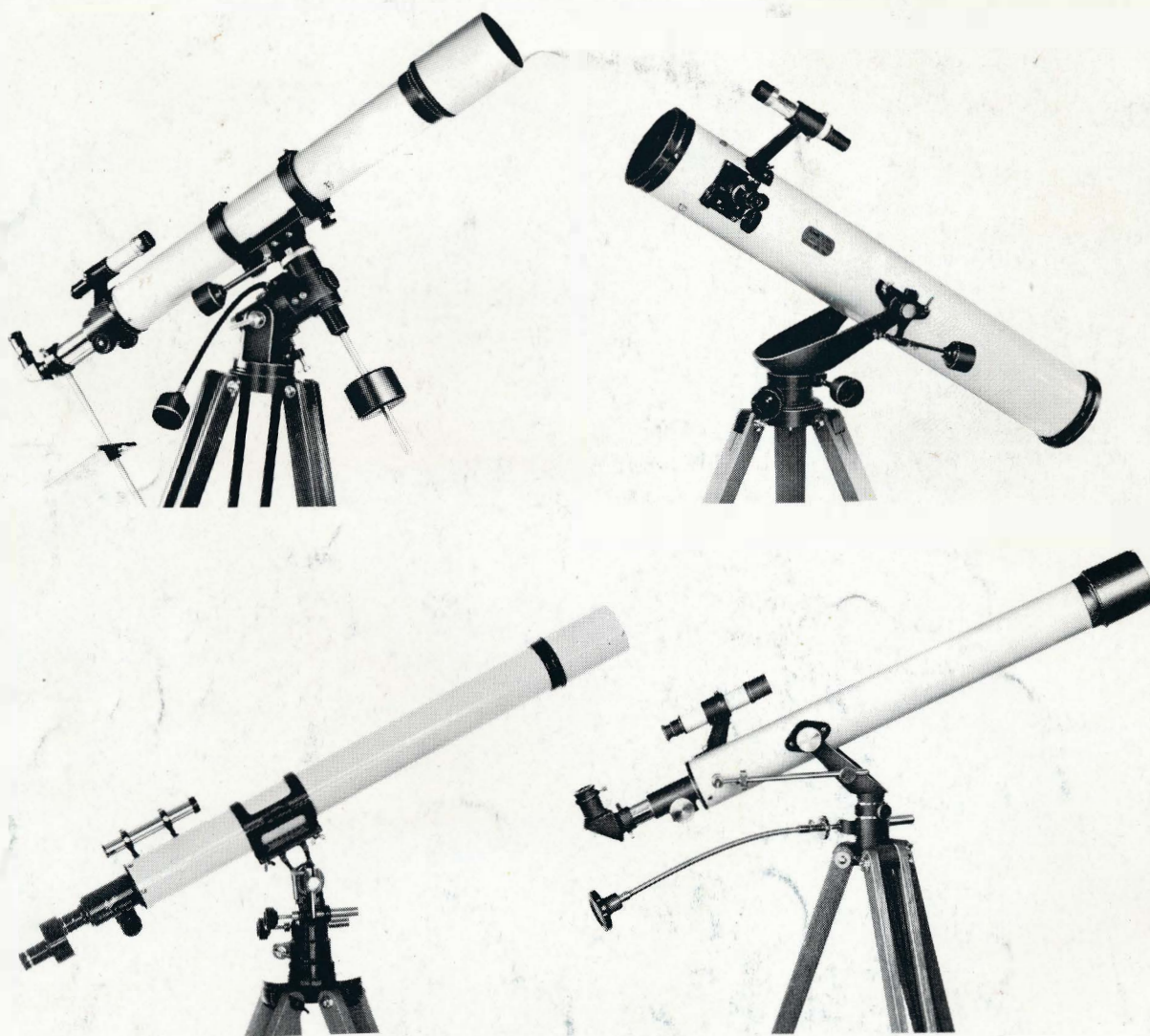
Tekst: TR
Kilder, illustrasjoner og foto: Canadiske Aviser

-Et magasin for folk som vil vite mer!

ALT I TELESKOPER

Kontakt spesialisten

**OPTIKER
ARILD
HANSSON**
BRILLEHJØRNET
TORGGATEN 18. OSLO 1